

Legea 122/2006 privind azilul în România

Legea 122/2006 din 2006.05.18

Status: Acte în vigoare

Versiune de la: 8 Martie 2024

Intră în vigoare:

18 August 2006 An

Legea 122/2006 privind azilul în România

Data act: 4-mai-2006

Emitent: Parlamentul

Parlamentul României adopta prezenta lege.

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Art. 1: Obiectul de reglementare

Prezenta lege stabilește regimul juridic al străinilor care solicită protecție internațională în România, regimul juridic al străinilor beneficiari ai protecției internaționale în România, procedura de acordare, încetare și anulare a protecției internaționale în România, procedura pentru stabilirea statutului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, precum și condițiile de acordare, excludere și încetare a protecției temporare.

Art. 2: Definirea termenilor

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

- a) formă de protecție - protecția internațională sau protecția temporară, acordate de statul român;
- a1) protecție internațională - statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;
- a2) beneficiar al protecției internaționale - cetățeanul străin sau apatridul căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecția subsidiară, în condițiile prezentei legi;
- b) solicitant sau solicitant de azil - cetățeanul străin sau apatridul care și-a manifestat voința de a obține protecție internațională în România, atât timp cât procedura de azil cu privire la cererea sa nu s-a

finalizat;

b¹) solicitant care necesită garanții procedurale speciale - solicitant de protecție internațională a cărui capacitate de a beneficia de drepturile și de a-și îndeplini obligațiile prevăzute de prezenta lege este limitată ca urmare a unor circumstanțe individuale care se pot datora, printre altele, vârstei, sexului, orientării sexuale, identității de gen, unei dizabilități, unei boli grave, unor afecțiuni sau tulburări mentale sau ca urmare a torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, fizică sau sexuală etc.;

b²) solicitant care necesită condiții de primire speciale - persoană vulnerabilă, în conformitate cu art. 5¹, care are nevoie de garanții speciale pentru a beneficia de drepturi și a-și îndeplini obligațiile în conformitate cu prezenta lege;

c) strain - cetățeanul strain sau apatridul;

d) cerere pentru acordarea protecției internaționale sau cerere de azil - solicitarea făcută de un cetățean străin sau de un apatrid în scopul obținerii protecției internaționale din partea statului român, atât timp cât nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție care poate face obiectul unei cereri separate;

e) tara de origine - tara al carei cetățean este, în cazul cetățeanului strain, sau, daca acesta detine mai multe cetățenii, fiecare tara al carei cetățean este, iar în cazul apatrizilor, tara sau tarile în care acestia își au reședința obișnuită;

f) procedura de azil - totalitatea actelor și formalităților îndeplinite, precum și a activităților desfășurate de autoritățile competente, în vederea recunoașterii statutului de refugiat sau, după caz, a acordării protecției subsidiare;

fl) refugiat - cetățeanul străin sau apatridul care îndeplinește condițiile prevăzute în Convenția privind statutul refugiaților, încheiată la Geneva la 28 iulie 1951, denumită în continuare Convenția de la Geneva, la care România a aderat prin Legea nr. 46/1991;

g) statut de refugiat - formă de protecție internațională prin care statul român recunoaște calitatea de refugiat, în condițiile prezentei legi;

h) protecție subsidiară - formă de protecție internațională acordată de statul român, în condițiile prezentei legi;

i) protecție temporară - procedura cu caracter excepțional menită să asigure, în cazul unui flux masiv sau al unui flux masiv iminent de persoane stramutate din țări terțe care nu se pot întoarce în țara de origine, protecție imediată și temporară unor astfel de persoane, în special dacă există și riscul ca sistemul de azil să nu poată procesa acest flux fără efecte adverse pentru funcționarea sa eficientă, în interesul persoanelor în cauză și al altor persoane care au nevoie de protecție;

j) membri de familie - în măsura în care, la data depunerii cererii de către solicitantul principal,

familia exista în tara de origine, urmatorii membri de familie ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare:

1. (i) sotul sau, dupa caz, sotia beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare;
2. (ii) copiii minori ai beneficiarului statutului de refugiat sau al protecției subsidiare sau copiii minori ai soțului/soției beneficiarului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriti, indiferent dacă sunt din căsătorie ori din afara acesteia sau adoptați potrivit legislației naționale a țării de origine;
3. (iii) tatăl sau mama beneficiarului de protecție internațională sau o altă persoană majoră care este responsabilă pentru acesta potrivit legii române, atunci când respectivul beneficiar este minor și necăsătorit.

k) minor - cetățeanul străin sau apatridul care nu a împlinit vârsta de 18 ani;

k1) minor neînsoțit - minorul, cetățean străin sau apatrid, care intră pe teritoriul României neînsoțit de părinți sau de o persoană majoră care să fie responsabilă pentru acesta potrivit legii române și nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană, precum și minorul care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul României;

l) persoane stramutate - cetateni ai tarilor terte sau apatrizi care au fost nevoiti sa isi paraseasca tarile ori regiunile de origine sau au fost evacuati, în special ca raspuns al apelului organizatiilor internationale, si care nu se pot întoarce în conditii de siguranta datorita situatiei care persista în acea tara, care se pot încadra în domeniul de aplicare a art. 1 lit. A din Conventia de la Geneva sau a altor instrumente nationale ori internationale pe care România este obligata sa le respecte, prin care se acorda protectie internationala, în special:

1. (i) persoane care au parasit zone de conflict armat sau de violenta generalizata;
2. (ii) persoane expuse riscurilor majore sau care au fost victime ale încălcarilor sistematice ori generalizate ale drepturilor lor;

m)

flux masiv - sosirea în Uniunea Europeana a unui numar mare de persoane stramutate care vin dintr-o tara sau dintr-o zona geografica specifica, indiferent daca sosirea lor în Uniunea Europeana a fost spontana ori ajutata;

n) zona de tranzit - suprafata situata la frontiera de stat ori în apropierea acesteia, destinata stationarii persoanelor care nu au primit aprobarea de intrare în teritoriu, a mijloacelor de transport si a bunurilor, pâna la stabilirea regimului lor juridic la trecerea frontierei de stat. În cazul aeroporturilor internationale, prin zona de tranzit se înțelege suprafata situata între punctul de îmbarcare/debarcare si locurile destinate efectuării controlului pentru trecerea frontierei;

o) centru de cazare - orice spatiu folosit pentru cazarea colectiva a solicitantilor de azil.

p) condiții de primire - ansamblul măsurilor luate de statul român în favoarea solicitanților de protecție internațională, în conformitate cu prezenta lege;

q) condiții materiale de primire - asistența acordată solicitanților de protecție internațională, incluzând cazare, hrană, materiale de întreținere și igienă, îmbrăcăminte și încălțăminte, transport, care pot fi acordate în natură, sub formă de alocații financiare sau tichete ori printr-o combinație a acestor 3 elemente, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) În implementarea criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un străin, se utilizează definițiile prevăzute în:

a) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Dublin;

b) Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului «Eurodac» pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare Regulamentul Eurodac.

Art. 3: Oficiul National pentru Refugiati

(1)

[textul din Art. 3, alin. (1) din capitolul I a fost abrogat la 26-iun-2007 de Art. 6, subpunctul I., punctul 1. din Ordonanta urgenta 55/2007]

(2) Pentru aplicarea dispozițiilor prezentei legi se pot înființa în subordinea Oficiului Român pentru Imigrări, prin ordin al ministrului internelor și reformei administrative, centre regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil și a celor cărora le-a fost acordată o formă de protecție în România.

(3) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de înființarea, funcționarea și întreținerea centrelor prevăzute la alin. (2) se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

(3¹) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, Inspectoratul General pentru Imigrări poate să folosească interpreți și traducători autorizați în condițiile Legii nr. 178/1997 pentru autorizarea și plata interpreților și traducătorilor folosiți de Consiliul Superior al Magistraturii, de Ministerul Justiției, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, de organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, de birourile notarilor publici, de avocați și de executori judecătorești, cu modificările și completările ulterioare, pentru efectuarea interpretării și/sau traducerii în și din limbi străine, să solicite efectuarea de expertize medico - legale sau de altă natură, precum și să consulte specialiști.

(3²) Plata interpreților și traducătorilor prevăzuți la alin. (3¹) se face în condițiile Legii nr. 178/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(3³) Interpreții și traducătorii prevăzuți la alin. (3¹) care se deplasează în altă localitate decât cea de domiciliu, pentru efectuarea lucrărilor solicitate de Inspectoratul General pentru Imigrări, beneficiază de cheltuieli de transport și, după caz, de cazare și indemnizație de delegare, potrivit dispozițiilor legale aplicabile în unitățile bugetare.

(3⁴) În cazul în care nu sunt identificați sau nu pot fi utilizați interpreți sau traducători autorizați în condițiile Legii nr. 178/1997, cu modificările și completările ulterioare, Inspectoratul General pentru Imigrări poate folosi persoane de încredere care cunosc limbile din și în care se face traducerea și/sau interpretarea limbii respective, dispozițiile alin. (3²) și (3³) aplicându-se în mod corespunzător. În cazul folosirii persoanelor de încredere pentru traducere și/sau interpretare este necesar consimțământul solicitantului de protecție internațională.

(4) Ministerul Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați, este responsabil de contribuția voluntară a României la bugetul Înalțului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(5) În baza deciziilor adoptate la nivelul Uniunii Europene sau al acordurilor bilaterale încheiate de România cu alte state membre ale Uniunii Europene, Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, poate propune preluarea de către România a următoarelor categorii de străini:

- a)refugiați aflați pe teritoriul unor state terțe, al căror statut a fost recunoscut potrivit Convenției de la Geneva;
- b)solicitanți de azil sau beneficiari ai protecției subsidiare acordate de un stat membru al Uniunii Europene.

(5¹) Numărul și condițiile de preluare a străinilor prevăzuți la alin. (5) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Aceste persoane au aceleași drepturi și obligații în România ca și solicitanții care au depus o cerere de azil în România, respectiv beneficiarii de protecție internațională în România.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări participă cu experți la constituirea echipelor de sprijin pentru azil, precum și la orice alte activități organizate potrivit Regulamentului (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 29 mai 2010.

(7) Inspectoratul General pentru Imigrări cooperează cu celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne și cu alte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională în vederea asigurării resurselor logistice și a personalului pentru participarea la activitățile organizate potrivit Regulamentului (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, potrivit cerințelor Biroului European de Sprijin pentru Azil, denumit în continuare BESA.

(8) Drepturile de diurnă, cazarea și cele aferente deplasării din România către statul membru gazdă și din statul membru gazdă către România, de care beneficiază experții care participă la activitățile organizate potrivit Regulamentului (UE) nr. 439/2010 al Parlamentului European și al Consiliului, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(9) Inspectoratul General pentru Imigrări întocmește și revizuieste planul de acțiune preventivă, din proprie inițiativă sau la sesizarea Comisiei Europene în condițiile prevăzute de Regulamentul Dublin. În vederea întocmirii, revizuirii și punerii în aplicare a acestui plan, Inspectoratul General pentru Imigrări poate solicita sprijinul Comisiei Europene, al altor state membre, al BESA și al altor agenții competente ale Uniunii Europene. Planul de acțiune preventivă și revizuirile acestuia se aprobă de către ministrul afacerilor interne.

(10) La solicitarea Comisiei Europene, Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, întocmește și revizuieste planul de acțiune în vederea gestionării situațiilor de criză apărute în funcționarea sistemului de azil din România, în conformitate cu Regulamentul Dublin. Întocmirea, revizuirea și punerea în aplicare a planului se realizează în colaborare cu Comisia Europeană și BESA. Planul de acțiune în vederea gestionării situațiilor de criză și revizuirile acestuia se aprobă de către

Guvern, prin memorandum, la propunerea ministrului afacerilor interne.

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări organizează și coordonează desfășurarea activităților BESA derulate pe teritoriul României.

CAPITOLUL II: Principii si garantii procedurale

Art. 4: Accesul la procedura de azil

Autoritățile competente asigură accesul la procedura de azil oricărui cetățean străin sau apatrid, aflat pe teritoriul României ori la frontieră, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită protecția statului român, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 50¹, art. 91 alin. (2) lit. b), art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2), art. 97 alin. (2) și la art. 120 alin. (2) lit. a).

Art. 5: Nediscriminarea

Dispozițiile prezentei legi se aplica fara discriminare, indiferent de rasa, nationalitate, etnie, limba, religie, categorie sociala, convingeri, sex, orientare sexuala, vârsta, handicap, boala cronica necontagioasa, infectare HIV sau apartenenta la o categorie defavorizata, de situatia materiala, de statutul la nastere ori de statutul dobândit sau de orice alta distinctie.

Art. 5¹: Situația persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale

(1) Aplicarea dispozițiilor prezentei legi se realizează cu luarea în considerare a situației specifice a persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale.

(2) În categoria persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale sunt incluși minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copiii lor minori, victimele traficului de persoane, persoanele cu afecțiuni mintale, persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală, ori aflate în alte situații speciale, similare celor menționate anterior.

(3) Pentru scopurile prezentei legi apartenența la categoria persoanelor vulnerabile sau cu nevoi speciale se determină de către specialiști din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, pe baza unei evaluări individuale. În vederea realizării evaluării individuale, autoritățile competente acordă sprijin de specialitate, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări.

Art. 6: Nereturnarea

(1) Împotriva solicitantului de azil nu pot fi luate masuri de expulzare, extradare sau de returnare fortata

de la frontiera ori de pe teritoriul României, cu exceptia cazurilor prevazute la art. 44 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea si combaterea terorismului.

(2) Persoana care a fost recunoscuta ca refugiat sau careia i s-a acordat protectie subsidiara este protejata împotriva expulzarii, extradarii ori returnarii în tara de origine sau în orice stat în care viata ori libertatea sa ar fi pusa în pericol sau în care ar fi supusa la torturi, tratamente inumane ori degradante.

(3) Fara a se aduce atingere prevederilor alin. (2) si fara a afecta, în mod automat, forma de protectie de care beneficiaza, persoana care a fost recunoscuta ca refugiat sau careia i s-a acordat protectie subsidiara poate fi îndepartata de pe teritoriul României, daca:

a) exista motive temeinice ca persoana în cauza sa fie considerata un pericol la adresa securitatii statului român; sau

b) persoana în cauza, fiind condamnata pentru o infractiune grava printr-o hotarâre definitiva, constituie un pericol la adresa ordinii publice din România.

(4) În sensul prezentei legi, prin infractiune gravă se înțelege orice infractiune săvârșită cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa privativă de libertate al cărei maxim special este de peste 5 ani.

Art. 7: Unitatea familiei

Autoritatile române asigura respectarea principiului unitatii familiei, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Art. 8: Interesul superior al copilului

În aplicarea prevederilor prezentei legi, toate deciziile cu privire la minori se iau cu respectarea interesului superior al copilului.

Art. 9: Perioada acordarii unei forme de protectie

Statutul de refugiat și protectia subsidiară se acordă pe o perioadă nedeterminată.

Art. 10: Confidentialitatea

Toate datele si informatiile referitoare la cererea de azil sunt confidentiale. Obligatia privind respectarea confidentialitatii revine tuturor autoritatilor, organizatiilor care desfasoara activitati în domeniul azilului sau unor terte persoane implicate în procedura de azil ori care, accidental, intra în posesia unor astfel de date.

Art. 11: Cauză de nepedepsire

Nu se pedepsesc faptele de intrare sau ședere ilegală pe teritoriul României, comise de persoanele cărora li s-a acordat o formă de protecție conform prezentei legi.

Art. 12: Rolul activ

Autoritățile competente cu soluționarea cererilor de azil investighează, din oficiu, orice împrejurări de fapt și de drept care pot conduce la soluționarea cauzei, chiar dacă aceste împrejurări nu au fost invocate sau menționate în cererea de azil sau în plângere.

Art. 12¹: Pregătirea personalului

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări asigură pregătirea specifică a personalului cu competențe în domeniul azilului și integrării, prin programe de formare la locul de muncă și de pregătire în cadrul instituțiilor de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne. În acest scop sunt luate în considerare resurse relevante de pregătire, inclusiv cele dezvoltate de BESA.

(2) Programele de formare și pregătire includ aspecte referitoare la:

- a) legislația internațională și a Uniunii Europene în domeniul drepturilor omului și al azilului;
- b) modul de procesare a cererilor de protecție internațională a persoanelor vulnerabile;
- c) mecanisme de identificare și asistență acordată persoanelor vulnerabile;
- d) tehnici de interviu;
- e) utilizarea expertizelor în procedura de azil;
- f) furnizarea și utilizarea informațiilor din țara de origine;
- g) procedura de determinare a statului membru responsabil cu analiza cererii de azil.

Art. 12²: Pregătirea personalului altor structuri competente să primească cereri de azil

Inspectoratul General pentru Imigrări asigură personalului autorităților prevăzute la art. 35, competent cu primirea cererilor de protecție internațională, informațiile relevante și pregătirea corespunzătoare pentru îndeplinirea acestor atribuții, în cadrul instituțiilor de formare profesională ale Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 13: Examinarea cererii de azil

(1) Hotărârea privind soluționarea cererii de azil este luată după o examinare corespunzătoare a situației solicitantului de către funcționarii anume desemnați, calificați în problematica azilului.

Aceasta presupune:

- a) examinarea individuală a fiecărei cereri de azil și luarea unei hotărâri în mod obiectiv și imparțial; și
- b) consultarea informațiilor din țara de origine și, dacă este necesar, din țările tranzitate, obținute din diferite surse, necesare pentru evaluarea situației personale a solicitantului de azil.

(2) Orice cerere de azil este analizată individual și succesiv din perspectiva statutului de refugiat și a protecției subsidiare, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) O cerere de azil nu poate fi respinsă exclusiv pe motiv că aceasta a fost depusă tardiv.

Art. 14: Hotărârea luata cu privire la cererile de azil

(1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de azil se redactează și va cuprinde, în mod obligatoriu, situația în fapt și în drept, precum și informații privind calea de atac de care beneficiază, termenul de depunere a plângerii, precum și organul sau instanța competentă la care se depune plângerea împotriva unei hotărâri de respingere.

(2) În cazul cererilor de azil depuse de un reprezentant legal în numele mai multor persoane și care au la baza aceleași motive invocate pentru acordarea unei forme de protecție, cererile se vor conexe, urmând a se pronunța o singură hotărâre în cauză.

Art. 15: Prezumția de buna-credință

Atunci când o parte din motive sau toate motivele invocate în cererea de azil, care ar justifica acordarea unei forme de protecție, nu sunt probate cu documente sau cu alte dovezi, se acordă prezumția de buna-credință, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) solicitantul a depus toate eforturile pentru a-și susține cererea de azil;
- b) toate elementele relevante aflate la dispoziția solicitantului au fost prezentate, iar lipsa unor astfel de elemente a fost justificată în mod rezonabil;
- c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa;
- d) solicitantul a depus cererea de azil cât mai curând posibil, iar eventuala întârziere este justificată prin motive întemeiate;
- e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.

Art. 16: Garanții privind minorii neînsotiti solicitanți de azil

(1) Cererea de azil a unui minor neînsotit se analizează cu prioritate.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri pentru numirea, în cel mai scurt timp, a unui reprezentant legal care să fi asiste pe solicitantul de azil minor neînsoțit pe parcursul procedurii de azil, inclusiv pe durata procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure, a procedurii țării terțe europene sigure sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil, după caz.

(2¹) Minorul neînsoțit este informat, de îndată, cu privire la numirea reprezentantului legal. Reprezentantul legal își îndeplinește îndatoririle în conformitate cu principiul interesului superior al copilului și are expertiza necesară în acest scop.

(3) Nu este necesară numirea unui reprezentant legal pentru solicitantul de azil minor neînsoțit în situația în care acesta urmează să îndeplinească vârsta majoratului în termen de 15 zile de la depunerea cererii de azil.

(4) Inspectoratul General pentru Imigrări:

a) se asigură că reprezentantului legal i se dă posibilitatea de a-l informa pe minorul neînsoțit despre semnificația și posibilele consecințe ale interviului personal și, după caz, despre modul în care trebuie să se pregătească pentru interviul personal;

b) oferă informații juridice procedurale menționate în conformitate cu art. 17 și informații despre procedurile de retragere a protecției internaționale, atât minorului, cât și reprezentantului legal al acestuia;

c) informează reprezentantul legal și solicitantul de azil minor neînsoțit, într-o limbă pe care acesta din urmă o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la posibilitatea efectuării unei expertize medico-legale de evaluare a vârstei. Această informare trebuie să cuprindă, de asemenea, precizări referitoare la metodele de examinare medicală, posibilele consecințe ale rezultatului acestei examinări și efectele eventualului refuz de a se supune expertizei medico-legale.

(4¹) Expertiza medico-legală de evaluare a vârstei se efectuează cu respectarea deplină a demnității individuale a minorului, utilizându-se metodele cele mai puțin invazive, care să permită, în măsura posibilului, un rezultat fiabil.

(5) În scopul aplicării prevederilor prezentului articol Inspectoratul General pentru Imigrări colaborează cu structurile autorităților administrației publice locale cu atribuții în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului, precum și cu instanțele de judecată competente, după caz, în vederea clarificării situației juridice a minorului sau în cazul în care față de acesta a fost instituită o măsură de protecție

specială.

CAPITOLUL III:Drepturi si obligatii

SECTIUNEA 1:Drepturile si obligatiile solicitantilor de azil

Art. 17: Drepturi

(1)Pe durata procedurii de azil strainul care solicita acordarea unei forme de protectie are urmatoarele drepturi:

a)dreptul de a rămâne în România până la finalizarea procedurii de azil. În cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil, dreptul de a rămâne pe teritoriul României încetează la data efectuării transferului;

b)dreptul de a fi asistat de un avocat în orice faza a procedurii de azil;

c)dreptul de a i se asigura, în mod gratuit, în orice fază a procedurii de azil, inclusiv în faza judecătorească a procedurii prin care s-a dispus măsura restrictivă prevăzută la art. 19² alin. (1) lit. c), un interpret apt să asigure o comunicare corespunzătoare;

d)dreptul de a contacta si a fi asistat de un functionar al Înalțului Comisariat al Natiunilor Unite pentru Refugiati (UNHCR) în orice faza a procedurii de azil;

e)dreptul de a fi consiliat si asistat de un reprezentant al organizatiilor neguvernamentale, române sau straine, în orice faza a procedurii de azil;

f)dreptul de a fi informat, în momentul depunerii cererii sau ulterior, în termen de maximum 15 zile de la depunerea cererii, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la procedura de urmat, drepturile pe care le are și obligațiile ce îi revin pe parcursul procedurii de azil, cu privire la consecințele nerespectării acestor obligații și ale lipsei cooperării cu autoritățile competente, precum și cu privire la consecințele unei retrageri explicite sau implicite a cererii;

f¹)dreptul de a avea acces, personal sau prin reprezentant, la informații conținute de dosarul personal, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională. Accesul la informații din dosarul personal se face pe bază de cerere adresată structurii specializate pe

probleme de azil a Inspectoratului General pentru Imigrări. La cererea solicitantului de protecție internațională pot fi eliberate, în mod gratuit, copii ale unor documente de la dosarul personal, potrivit prevederilor prezentei legi;

g)dreptul la protecția datelor personale și a oricăror alte detalii în legătura cu cererea sa;

h)dreptul de a i se elibera un document temporar de identitate, a cărui valabilitate va fi prelungită periodic de Oficiul Român pentru Imigrări. Solicitantul care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru plata taxei aferente eliberării sau prelungirii documentului temporar de identitate este scutit de plata acestei taxe. În lipsa unor documente care să certifice identitatea solicitantului, în documentul temporar de identitate va fi menționată identitatea declarată. Un astfel de document nu se va elibera:

(i)străinilor care au solicitat azil într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, atât timp cât nu li s-a acordat accesul la teritoriu printr-o hotărâre a Oficiului Național pentru Refugiați;

(ii)străinilor aflați în custodie publică pentru motive de securitate națională și ordine publică, care solicită azil, atât timp cât aceasta măsură este menținută;

(iii)străinilor care sunt luați în custodie publică în condițiile art. 19¹⁴ alin. (1);

i)dreptul de a participa la activități de adaptare culturală;

j)dreptul solicitantului de protecție internațională care nu dispune de mijloace de întreținere de a beneficia, la cerere, pe toată durata procedurii de azil, precum și pe perioada prevăzută la lit. a), de condiții materiale de primire, care garantează subzistența și protejează sănătatea fizică și mintală a acestuia. Sumele necesare pentru acordarea condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne;

k)dreptul de a fi cazat în centrele de primire și cazare, aflate în subordinea Oficiului Național pentru Refugiați, până la încetarea dreptului de a rămâne pe teritoriul României, pentru solicitantul de azil care nu dispune de mijloacele materiale necesare pentru întreținere;

l)dreptul solicitanților de azil cu nevoi speciale de a beneficia de adaptarea condițiilor de cazare și asistența în centrele de cazare;

m)dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și tratament corespunzător, asistență medicală spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent, prin sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat.

Aceste servicii se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau/și prin alte unități sanitare acreditate și autorizate conform legii;

m¹)dreptul de a fi inclus în programele naționale de sănătate publică ce au drept scop prevenirea, supravegherea și controlul bolilor transmisibile, în situațiile de risc epidemiologic;

n)dreptul solicitantilor de azil cu nevoi speciale de a primi asistenta medicala adecvata;

n¹)dreptul de a primi asistență socială în condițiile prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare;

o)dreptul de a primi acces la piața forței de muncă în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, după expirarea unei perioade de 3 luni de la data depunerii cererii de azil, dacă în cazul cererii sale nu a fost luată o hotărâre în faza administrativă a procedurii, iar întârzierea nu poate fi imputată acestuia, precum și pe perioada derulării procedurii de azil în faza judecătorească.

Solicitanții de azil care la data depunerii unei cereri de azil au un drept de ședere pe teritoriul României și sunt încadrați legal în muncă pot desfășura în continuare activitatea lucrativă;

o¹)dreptul solicitanților de azil care au acces la piața forței de muncă, potrivit lit. o), de a beneficia de măsuri de stimulare a ocupării forței de muncă, precum și de protecție în cadrul sistemului asigurărilor pentru șomaj, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;

p)dreptul solicitanților de azil minori de a avea acces la învățământul antepreșcolar, preșcolar și școlar obligatoriu, în aceleași condiții ca și minorii cetățeni români, cât timp nu se pune în executare o măsură de îndepărtare a acestora sau a părinților lor de pe teritoriul României;

q)dreptul la decontarea, pe bază de cerere, a cheltuielilor de transport ocazionate de deplasarea solicitanților de azil la instanța de judecată pentru a participa la termenele de judecată, dacă procesul se desfășoară în altă localitate decât cea în care este cazat, iar deplasarea se realizează cu mijloace de transport auto, feroviar, la clasa a doua sau naval. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări în acest sens, pe baza documentelor justificative;

r)dreptul de a fi vizitați de membrii familiei, reprezentanți ai organizațiilor și organismelor neguvernamentale naționale sau internaționale cu atribuții în domeniul azilului sau al respectării drepturilor omului, autorizate și acreditate în condițiile legii, precum și de reprezentantul legal;

s)dreptul de a i se furniza, la cerere, informații juridice și procedurale, inclusiv informații privind procedura în faza administrativă, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului;

ș)dreptul de a i se furniza, la cerere, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului, informații cu privire la motivele hotărârii de respingere a cererii de azil, la procedura de contestare a ordonanței prin care a fost dispusă măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat, precum și referitoare la posibilitatea de contestare a deciziei prin care a fost dispusă acordarea, limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire.

(1¹)Pentru a beneficia de drepturile prevăzute de lege, Inspectoratul General pentru Imigrări atribuie solicitanților de azil un cod numeric personal, care se înscrie în documentul temporar de identitate.

(1²)Inspectoratul General pentru Imigrări acordă înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), la cerere, acces la documentele existente la dosarul străinului care a solicitat protecție internațională, cu excepția situației în care divulgarea informațiilor sau a surselor de la care au fost obținute ar periclita securitatea națională, a organizațiilor sau a persoanelor care au furnizat respectivele informații sau în cazul în care s-ar prejudicia examinarea cererii de protecție internațională, în scopul accesării informațiilor conținute de dosarul personal al străinului care a solicitat protecție internațională este necesar acordul acestuia. În îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă art. 35 din Convenția de la Geneva, înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) poate să își prezinte opiniile în fața autorităților naționale competente cu privire la cererile de azil în orice etapă a procedurii de azil.

(2)Procedura și quantumul sumelor aferente asigurării condițiilor materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza datelor comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.

(3)Fondurile banesti necesare pentru asigurarea drepturilor prevazute la alin. (1) lit. c), f), g), h), i), k), l), m) si n) se suporta de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administratiei si Internelor.

(4)Minorii beneficiază de aceeași protecție oferită, în condițiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(5)Daca solicitantul nu dispune de mijloace materiale, Oficiul National pentru Refugiati îi poate stabili un loc de resedinta si îi asigura asistenta materiala necesara pentru întreținere, pe întreaga durata a procedurii de azil.

(6)Pentru motive justificate de interesul public, securitatea națională, ordinea, sănătatea și morala

publică, protecția drepturilor și libertăților altor persoane - chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere - Oficiul Român pentru Imigrări, pe toată durata procedurii de azil sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, după caz, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, din oficiu sau la solicitarea autorităților competente.

(7) Procedura de azil prevăzută la alin. (1) se finalizează:

- a) de la data pronunțării hotărârii instanței, în cazul cererilor soluționate în procedură accelerată sau în procedură la frontieră;
- b) de la data comunicării deciziei de închidere a dosarului;
- c) de la data comunicării hotărârii Inspectoratului General pentru imigrări prin care s-a acordat statut de refugiat;
- d) de la data expirării termenului legal de depunere a plângerii sau, după caz, a recursului, ori de la data pronunțării hotărârii instanței de recurs;
- e) de la data realizării transferului în statul membru responsabil, în cazul procedurii de determinare a statului membru responsabil cu examinarea cererii de azil.

(8) Atunci când capacitatea de cazare în centrele de primire și cazare pentru solicitanții de azil este depășită, Inspectoratul General pentru Imigrări, în limita fondurilor disponibile, poate acorda solicitanților de azil o sumă de bani în scopul închirierii unor spații de locuit sau poate contracta servicii de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil în locații individuale sau colective.

(8¹) Prin capacitate de cazare depășită în sensul alin. (8) se înțelege situația în care gradul de ocupare al spațiilor de cazare în centrele regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil depășește 90%, constatată de Inspectoratul General pentru Imigrări prin decizie emisă în acest sens.

(9) Sumele acordate solicitanților de azil potrivit prevederilor alin. (8) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului și se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne. La stabilirea cuantumului sumelor se ține cont de datele comunicate de către Institutul de Cercetare a Calității Vieții sau de Institutul Național de Statistică.

(10) Solicitanții de azil prezintă inspectoratului General pentru Imigrări, în cel mai scurt timp, documente justificative din care să rezulte faptul că au închiriat spații de locuit.

(11) Contractarea serviciilor de specialitate pentru recepția și cazarea solicitanților de azil, prevăzută

la alin. (8), se face cu luarea în considerare a standardelor stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Art. 18: Accesul la educație al solicitanților de azil minori

(1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, solicitanții de azil minori beneficiază, în mod gratuit, de un curs pregătitor intensiv în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

(2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Solicitantul de azil minor este înscris la cursul pregătitor în termen de 3 luni de la data depunerii cererii de azil. Concomitent, solicitantul de azil minor poate fi înscris ca audient în anul de studii corespunzător.

(4) La finalul cursului pregătitor prevăzut la alin. (1), o comisie de evaluare, ale cărei componență și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea minorilor solicitanți de protecție internațională în România, în anul de studiu corespunzător.

Art. 18¹: Monitorizarea condițiilor de primire

(1) Monitorizarea condițiilor de primire se realizează de organizații și organisme neguvernamentale naționale sau internaționale cu atribuții în domeniul migrației sau al respectării drepturilor omului.

(2) Organizațiilor și organismelor prevăzute la alin. (1) li se asigură posibilitatea de a vizita centrele regionale de proceduri și cazare ale solicitanților de azil, pe baza protocoalelor încheiate cu inspectoratul General pentru Imigrări sau a unei autorizări prealabile. În situații excepționale și temeinic motivate se poate asigura posibilitatea de a vizita centrele într-un termen de 48 de ore.

(3) În scopul derulării activității de monitorizare a condițiilor de primire, Inspectoratul General pentru Imigrări furnizează informații relevante și asigură posibilitatea reprezentanților organizațiilor și organismelor prevăzute la alin. (1) de a supraveghea modul în care solicitanții de protecție internațională beneficiază de măsurile luate de statul român în favoarea acestora.

(4) În urma activității prevăzute la alin. (1), organizațiile și organismele care au efectuat activități de monitorizare a condițiilor de primire în condițiile alin. (2) și (3) întocmesc rapoarte care se transmit, spre valorificare, Inspectoratului General pentru Imigrări, precum și, după caz, Avocatului Poporului, în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.

Art. 19: Obligatii

Pe durata procedurii de azil strainul care solicita acordarea unei forme de protectie are urmatoarele obligatii:

- a) obligatia de a prezenta organelor teritoriale ale Ministerului Administratiei si Internelor, în scris, cererea motivata cuprinzând datele indicate de organul la care o depune, precum si de a se supune fotografierii si amprentarii. Amprentarea nu este efectuata în cazul strainilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani;
- b) obligatia de a prezenta autoritatilor competente informatii complete si reale cu privire la persoana si la cererea sa de azil;
- c) obligatia de a depune toate documentele pe care le are la dispozitie si care au relevanta cu privire la situatia sa personala;
- d) obligatia de a preda documentul pentru trecerea frontierei de stat, urmând sa primeasca documentul prevazut la art. 17 alin. (1) lit. h);
- e) obligatia de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la schimbarea reședinței, în termen de cel mult 5 zile de la ivirea situației;
- f) obligatia de a raspunde la solicitarile organelor cu atributii în domeniul azilului;
- g) obligatia de a nu parasii localitatea de resedinta fara autorizarea Oficiului National pentru Refugiati. Autorizatia va fi emisa de Oficiul National pentru Refugiati în urma unei analize individuale, obiective si impartiale, iar în cazul neautorizarii, aceasta va fi motivata;
- h) obligatia de a se prezenta la examenele medicale ce îi sunt stabilite, precum și de a se supune vaccinării, după caz, în scopul protejării sănătății publice. Vaccinarea se realizează conform prevederilor legale în vigoare, la solicitarea Inspectoratului General pentru Imigrări, adresată direcțiilor de sănătate publică județene sau a municipiului București, după caz;
- h¹) obligatia ca, la solicitarea autorităților competente, să se supună controlului corporal și al obiectelor pe care străinul le are asupra sa. Fără a aduce atingere verificărilor efectuate din motive de securitate, controlul corporal se efectuează de o persoană de același sex cu persoana controlată, cu respectarea deplină a principiului demnității umane și al integrității fizice și mentale;
- i) obligatia de a respecta legile statului român, precum si masurile dispuse de organele române competente în materie de azil;
- j) [textul din Art. 19, litera J. din capitolul III, sectiunea 1 a fost abrogat la 18-mai-2023 de Art. I,

punctul 2. din Ordonanta urgenta 35/2023]

SECȚIUNEA 1¹: Restrângerea unor drepturi a/e solicitanților de protecție internațională

Art. 19¹: Limitarea sau retragerea condițiilor materiale de primire

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări poate limita sau retrage condițiile materiale de primire acordate solicitanților de protecție internațională, prin decizie motivată, care se comunică solicitantului în condițiile prezentei legi. Cazurile în care pot fi limitate sau retrase condițiile materiale de primire se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) poate fi contestată, dispozițiile art. 80 și 81 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 19²: Măsuri restrictive

(1) În scopul îndeplinirii formalităților necesare, pentru limitarea abuzurilor la procedura de azil, precum și în cazul în care prezintă pericol pentru securitatea națională, pe baza unei analize individuale, autoritățile competente pot dispune, față de solicitanții de protecție internațională, următoarele măsuri restrictive:

- a) obligarea de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări;
- b) stabilirea reședinței într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil;
- c) plasarea în spații închise special amenajate;
- d) luarea sau, după caz, menținerea în custodie publică.

(2) Împotriva unui solicitant de protecție internațională nu pot fi dispuse măsuri restrictive pentru unicul motiv că a depus o cerere de protecție internațională în România.

(3) Față de solicitanții de protecție internațională care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil sau al unei măsuri de îndepărtare sau expulzare de pe teritoriul României nu poate fi luată măsura prevăzută la alin. (1) lit. c).

(4) În vederea menținerii unității familiei și pentru respectarea principiului interesului superior al copilului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate permite membrilor de familie ai solicitantului față de care s-a dispus măsura prevăzută la alin. (1) lit. b) să locuiască cu acesta.

Art. 19³: Obligarea de a se prezenta la sediul structurii Inspectoratului General pentru imigrări

(1) Pe durata derulării procedurii de azil, în vederea realizării activităților prevăzute la art. 196 și pe durata procedurii de determinare a statului membru responsabil, în scopul asigurării transferului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate dispune, prin decizie motivată, obligarea solicitantului de

protecție internațională de a se prezenta periodic, la datele și orele stabilite, precum și la solicitare, la sediul uneia dintre structurile sale teritoriale.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) nu este supusă niciunei căi de atac.

Art. 19⁴: Stabilirea reședinței într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil

Pe durata derulării procedurii de azil, în vederea realizării activităților prevăzute la art. 19⁶ și pe durata procedurii de determinare a statului membru responsabil, în scopul asigurării transferului, Inspectoratul General pentru Imigrări poate dispune, prin decizie motivată, stabilirea unui loc de reședință pentru solicitantul de protecție internațională într-un centru regional de proceduri și cazare a solicitanților de azil, chiar dacă acesta dispune de mijloace de întreținere, și obligarea acestuia de a nu părăsi acel loc decât cu informarea șefului centrului.

Art. 19⁵: Plasarea în spații închise special amenajate

(1) În cazul în care măsurile restrictive prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) și b) nu sunt suficiente pentru îndeplinirea formalităților, precum și pentru limitarea abuzurilor la procedura de azil, în aplicarea art. 19² alin. (1) lit. c) solicitantul de protecție internațională poate fi plasat într-un spațiu închis special amenajat, cu restrângerea temporară a libertății de mișcare, numai în următoarele situații:

- a) pentru verificarea identității declarate;
- b) pentru stabilirea elementelor pe care se bazează cererea de protecție internațională, care nu ar putea fi obținute fără a se lua măsura, în special în cazul în care există un risc de sustragere a solicitantului;
- c) la solicitarea uneia dintre instituțiile cu atribuții în domeniul securității naționale, din care rezultă că solicitantul de protecție internațională prezintă pericol pentru securitatea națională.

(2) Trăsura prevăzută la alin. (1) nu poate fi dispusă împotriva solicitanților de protecție internațională minori, cu excepția situației prevăzute la art. 41 alin. (2), cu respectarea principiului interesului superior al copilului.

Art. 19⁶: Verificarea identității solicitantului de protecție internațională și stabilirea elementelor cererii de protecție internațională

(1) Pentru scopurile prezentei legi, în vederea verificării identității solicitantului de protecție internațională, structura specializată din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări desfășoară următoarele activități:

- a) interogarea bazelor de date specifice;
- b) amprentarea și fotografierea, în condițiile art. 19 lit. a) și ale art. 44;

c) interviul preliminar, în condițiile art. 43;
d) solicitarea, după caz, de date și informații de la instituții cu atribuții în domeniul securității naționale.

(2) Stabilirea elementelor cererii de protecție internațională se realizează cu prilejul derulării interviului prevăzut la art. 45 și 47, după caz.

(3) Prin risc de sustragere în sensul art. 19⁵ alin. (1) lit. b) se înțelege situația de fapt care justifică presupunerea că solicitantul de protecție internațională se sustrage de la derularea activității prevăzute la alin. (2).

(4) Prezintă risc de sustragere solicitantul care se află în oricare dintre următoarele situații:

a) a trecut sau a fost surprins încercând să treacă ilegal frontiera de stat a României, după depunerea cererii de protecție internațională;

b) a fost surprins încercând să treacă ilegal frontiera de stat a României, iar cererea de protecție internațională a fost dispusă ulterior reținerii sale;

c) există motive să se creadă că intenționează să părăsească teritoriul României, după depunerea cererii de protecție internațională.

Art. 19⁷: Procedura plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1) Plasarea într-un spațiu închis special amenajat se dispune în scris, pentru o perioadă de 30 de zile, prin ordonanță motivată în fapt și în drept de către procurorul anume desemnat din cadrul parchetului de pe lângă curtea de apel în circumscripția căreia se află centrul de cazare în care urmează a fi plasat solicitantul de protecție internațională, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări îndeplinește formalitățile administrative necesare aplicării măsurii prevăzute la alin. (1), în termen de cel mult 24 de ore de la data la care se constată necesitatea dispunerii acestei măsuri.

(3) Prelungirea duratei măsurii prevăzute la alin. (1) se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care este plasat solicitantul, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, atunci când din motive obiective activitățile prevăzute la art. 19⁸ nu pot fi realizate. Solicitarea motivată se depune cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului de 30 de zile, iar instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului de 30 de zile, prin hotărâre care este definitivă.

(4) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin. (3), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată,

judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când solicitantul de protecție internațională depune întâmpinare, aceasta nu se comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia la cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Solicitarea de prelungire a duratei măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat este scutită de taxa judiciară de timbru.

(5) Perioada de plasare într-un spațiu închis special amenajat nu poate depăși 60 de zile.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări desfășoară cu celeritate activitățile prevăzute la art. 19⁶ pentru a menține o durată cât mai scurtă a măsurii. Întârzierile datorate derulării procedurilor administrative care nu se pot imputa solicitantului nu pot justifica o continuare a măsurii. Fac excepție situațiile în care din rațiuni de securitate națională este necesară continuarea aplicării măsurii, fără a se depăși în niciun caz termenul de 60 de zile.

(7) Solicitantul de protecție internațională față de care s-a dispus plasarea într-un spațiu închis în condițiile alin. (1) poate depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care a fost plasat, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea nu suspendă măsura și este scutită de taxa judiciară de timbru. Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În situația în care instanța admite plângerea, măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat încetează la data pronunțării hotărârii instanței.

Art. 19⁸: Suspendarea și încetarea măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1) În cazul în care activitățile pentru care a fost dispusă plasarea într-un spațiu închis special amenajat sunt finalizate anterior expirării duratei măsurii dispuse potrivit art. 19² alin. (1) lit. c), funcționarul anume desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări constată încetarea acesteia printr-un referat motivat, care este aprobat de directorul centrului unde se află plasat solicitantul. Măsura plasării încetează la data aprobării referatului motivat.

(2) Dacă ulterior luării sau prelungirii măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat se constată prin documente medicale eliberate de unitățile medicale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne ori eliberate de unitățile sanitare publice din subordinea direcțiilor de sănătate publică, în condițiile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare, faptul că starea de sănătate a solicitantului de protecție internațională este incompatibilă cu măsura, aceasta încetează de drept. Cu privire la încetarea de drept a măsurii, funcționarul anume desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări întocmește o notă de constatare, care este aprobată de directorul centrului unde se află plasat solicitantul, și care se comunică acestuia din urmă.

(3)În situația prevăzută la alin. (2), dacă starea de sănătate a solicitantului de protecție internațională este incompatibilă numai temporar cu măsura, funcționarul anume desemnat din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări întocmește o notă de constatare cu privire la suspendarea de drept a măsurii pe perioada menționată în documentele medicale. Nota de constatare se aprobă de către directorul centrului unde se află plasat solicitantul și se comunică acestuia din urmă. La data la care încetează suspendarea, solicitantul are obligația de a se prezenta la sediul centrului unde a fost plasat anterior suspendării.

(4)Măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat poate înceta înainte de împlinirea termenului pentru care a fost dispusă din oficiu sau la cererea solicitantului de protecție internațională, dacă din circumstanțe relevante sau informații noi rezultă că menținerea măsurii nu se mai justifică. În acest caz, Inspectoratul General pentru Imigrări, din oficiu sau la cerere, poate dispune motivat încetarea măsurii. În cazul respingerii cererii de încetare a măsurii, Inspectoratul General pentru Imigrări emite o decizie, motivată în fapt și în drept.

(5)Împotriva deciziei de respingere a cererii de încetare a măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat, prevăzută la alin. (4), solicitantul poate depune plângere în termen de 5 zile de la comunicare, la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare în care este plasat, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Plângerea nu suspendă măsura și este scutită de taxa judiciară de timbru. Hotărârea instanței este definitivă.

Art. 19⁹: Spațiile închise special amenajate

Spațiile închise special amenajate sunt locuri destinate cazării temporare a solicitanților de protecție internațională față de care a fost luată măsura prevăzută la art. 19² alin. (1) lit. c), administrate de Inspectoratul General pentru Imigrări. Acestea se stabilesc în cadrul centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil deja constituite sau nou-înființate în condițiile art. 3 alin. (2) și (3).

Art. 19¹⁰: Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională pe perioada plasării într-un spațiu închis special amenajat

(1)Pe perioada plasării în spațiile prevăzute la art. 19⁹ solicitanții de protecție internațională au drepturile prevăzute la art. 17, cu excepția celor prevăzute la alin (1) lit. k), o), o¹) și q), cele prevăzute la art. 18, precum și obligațiile prevăzute la art. 19, cu excepția celei de la lit. g).

(2)Regulile de ordine interioară pe care sunt obligate să le respecte persoanele plasate în spațiile închise special amenajate, precum și modul de organizare a cazării, accesul, paza, supravegherea și însoțirea acestor persoane, în și din respectivele spații, sunt prevăzute în regulamentul de ordine interioară a centrelor regionale de proceduri și cazare a solicitanților de azil, aprobat prin ordin al

ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Pe perioada plasării în spațiile prevăzute la art. 19⁹, solicitanții de protecție internațională beneficiază gratuit de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19¹¹: Garanții specifice la plasarea în spații închise special amenajate

(1) Solicitanților plasați într-un spațiu închis special amenajații se comunică de îndată, în scris, într-o limbă pe care o înțeleg sau se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, motivele măsurii și procedura pentru contestarea acesteia, posibilitatea de a solicita ajutor public judiciar în condițiile legii, drepturile și obligațiile pe care le au pe durata plasării lor în spațiul închis special amenajat, precum și suspendarea sau încetarea măsurii, după caz.

(2) Activitățile prevăzute la art. 19⁸ și 19⁷ se realizează cu prioritate în cazul solicitanților de protecție internațională vulnerabili care sunt plasați în spații închise special amenajate.

(3) Solicitanții de protecție internațională vulnerabili care sunt plasați în spații închise special amenajate sunt monitorizați în mod regulat și beneficiază de sprijinul corespunzător, ținând seama de situația lor individuală, inclusiv de starea lor de sănătate.

Art. 19¹²: Epuizarea capacității de cazare și constatarea condițiilor inadecvate de cazare în spațiile închise special amenajate

(1) În situația în care capacitatea de cazare temporară în spațiile prevăzute la art. 19⁹ este epuizată sau condițiile de cazare existente nu sunt adecvate cazării solicitanților de protecție internațională, nu se solicită dispunerea măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat până la data la care aplicarea măsurii se poate realiza cu respectarea dispozițiilor art. 19¹⁰ și 19¹¹. În acest caz, față de solicitanții de protecție internațională se poate dispune, după caz, una dintre măsurile prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) sau b).

(2) În situația în care condițiile de cazare devin inadecvate cazării, măsura plasării într-un spațiu închis special amenajat dispusă față de solicitantul afectat de acestea se suspendă până la restabilirea condițiilor de cazare sau identificarea unui alt spațiu închis special amenajat. În acest caz, față de solicitantul de protecție internațională se poate dispune, după caz, una dintre măsurile prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) sau b).

(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) și reluarea aplicării măsurii plasării într-un spațiu închis special amenajat se constată prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General pentru Imigrări.

Art. 19¹³: Măsura custodiei publice

(1) Un solicitant de protecție internațională poate fi luat sau, după caz, menținut în custodie publică, în cazurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în următoarele situații:

- a) în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil, în vederea asigurării transferului în statul membru responsabil;
- b) dacă solicitantul a fost luat în custodie publică în vederea îndepărtării sau expulzării de pe teritoriul României și a depus o cerere de protecție internațională pentru a întârzia sau a împiedica punerea în executare a măsurii de îndepărtare sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o astfel de cerere.

(2) Custodia publică a solicitanților de protecție internațională se poate dispune dacă prin evaluarea în prealabil a posibilității aplicării măsurilor prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) și b) rezultă că acestea nu sunt posibile și suficiente în raport cu procedura în cadrul Căreia ar fi dispuse și scopul care ar fi urmărit prin luarea Sor.

Art. 19¹⁴: Luarea în custodie publică în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil

(1) Luarea în custodie publică se dispune, în scris, prin ordonanță motivată în drept și în fapt de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări împotriva solicitantului care prezintă un risc ridicat de sustragere de la procedura transferului.

(2) Prezintă risc ridicat de sustragere de la procedura transferului solicitantul care se află în una dintre următoarele situații:

- a) a trecut ilegal frontiera de stat a României și a fost depistat în sistemul Eurodac cu una sau mai multe cereri de protecție internațională depuse pe teritoriul altui stat membru;
- b) a trecut ilegal frontiera externă a statelor membre ale Uniunii Europene ori a statelor asociate în sensul actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene sau a fost surprins încercând să treacă ori a trecut ilegal frontiera de stat a României, iar cererea de protecție internațională a fost depusă ulterior reținerii sale;
- c) a trecut sau a încercat să treacă ilegal frontiera de stat a României după depunerea cererii de protecție internațională în România;
- d) a fost depistat că a intrat ilegal pe teritoriul României sau că se află pe teritoriul României fără drept de ședere și a depus o nouă cerere de protecție internațională după realizarea efectivă a

transferului în statul membru responsabil;

e) nu a respectat una dintre măsurile prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) și b);

f) după comunicarea hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a), solicitantul se opune transferului în statul membru responsabil.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări îndeplinește formalitățile administrative necesare luării în custodie publică a solicitanților de protecție internațională în termen de cel mult 24 de ore de la data la care se constată necesitatea acestei măsuri.

(4) Prelungirea duratei de luare în custodie publică se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, depusă cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea termenului luării în custodie publică. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este definitivă.

(5) De îndată ce constată că solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări, prevăzută la alin. (4), îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, judecătorul stabilește primul termen de judecată și dispune citarea părților. Întâmpinarea nu este obligatorie, iar, atunci când străinul depune întâmpinare, aceasta nu se comunică Inspectoratului General pentru Imigrări, care ia cunoștință despre conținutul său de la dosarul cauzei. Solicitățile de prelungire a duratei de luare în custodie publică sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

(6) Perioada de luare în custodie publică a solicitanților de protecție internațională nu poate depăși 6 luni.

(7) Perioada prevăzută la alin. (6) poate fi extinsă în mod excepțional, în condițiile prevăzute la alin. (4), pe o perioadă suplimentară ce nu poate depăși 12 luni, în cazurile în care Inspectoratul General pentru Imigrări se află, din motive neimputabile, în imposibilitatea de a efectua transferul în statul membru responsabil din cauza întârzierilor în obținerea documentației necesare transferului în statul membru responsabil.

(8) Străinii împotriva cărora s-a dispus luarea în custodie publică în condițiile alin. (1) pot depune, în termen de 5 zile, plângere la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, care este obligată să o soluționeze în termen de 3 zile de la data primirii. Hotărârea instanței este definitivă. Plângerea împotriva măsurii luării în custodie publică nu suspendă măsura luării în custodie publică și nici procedura determinării statului membru responsabil.

(9) În situația în care la solicitarea motivată a Inspectoratului General pentru Imigrări nu se dispune măsura luării în custodie publică sau a prelungirii acesteia, procurorul anume desemnat din cadrul

parchetului competent sau instanța de judecată competentă se pronunță cu privire la aplicarea măsurilor prevăzute la art. 19² alin. (1) lit. a) și b). Dispozițiile art. 19³ alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(10)În situația în care, ulterior luării în custodie publică, se împlinesc unul dintre termenii prevăzute la art. 28 alin. (3) din Regulamentul Dublin, măsura încetează de drept. Inspectoratul General pentru Imigrări întocmește o notă de constatare cu privire la încetarea de drept a măsurii, care se comunică solicitantului.

Art. 19¹⁵: Menținerea sau încetarea măsurii luării în custodie publică în cadrul procedurii de îndepărtare sau expulzare de pe teritoriul României

(1)În situația prevăzută la art. 101 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, structura specializată pe probleme de azil competentă este obligată să analizeze cererea de protecție internațională și să se pronunțe prin hotărâre motivată în fapt și în drept, în termen de 3 zile, asupra acordării accesului la procedura ordinară de azil sau respingerii cererii de protecție internațională potrivit art. 75 alin. (1). În situația în care nu se poate emite o hotărâre de acordare a accesului la procedura ordinară pe baza elementelor de la dosar, solicitantul de azil este intervievat în condițiile art. 45. Hotărârea se comunică potrivit art. 54 care se aplică în mod corespunzător.

(2)În cazul în care cererea de protecție internațională este respinsă, iar solicitantul depune plângere împotriva hotărârii de respingere a cererii de protecție internațională, acesta rămâne în custodie publică până la pronunțarea unei hotărâri.

(3)În situația în care măsura custodiei publice expiră înainte de emiterea sau, după caz, pronunțarea unei hotărâri cu privire la acordarea sau, după caz, de neacordare a accesului la procedura ordinară, aceasta poate fi prelungită pentru a asigura punerea în executare a măsurii de îndepărtare sau de expulzare, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4)Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul cererilor de protecție internațională pentru care sunt incidente prevederile art. 75 alin. (2).

Art. 19¹⁶: Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională pe perioada custodiei publice

(1)Solicitanții de protecție internațională luați în custodie publică sunt introduși în centrele de cazare pentru străinii luați în custodie publică prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar cazarea acestora se face, în măsura în care

este posibil, separat de celelalte categorii de străini.

(2) Pe perioada introducerii în centrele de cazare pentru străinii luați în custodie publică, solicitanții de protecție internațională au drepturile prevăzute la art. 17, cu excepția celor de la alin. (1) lit. k), o), o¹) și q), cele de la art. 18, precum și obligațiile prevăzute la art. 19, cu excepția celei de la lit. g).

(3) Plângerile formulate împotriva luării măsurii custodiei publice sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

SECȚIUNEA 2: Drepturile și obligațiile beneficiarilor unei forme de protecție

Art. 20: Drepturile beneficiarilor unei forme de protecție

(1) Recunoașterea statutului de refugiat sau acordarea protecției subsidiare conferă beneficiarului următoarele drepturi:

- a) să rămână pe teritoriul României și să obțină permis de ședere și document de călătorie pentru trecerea frontierei de stat. Beneficiarului unei forme de protecție i se atribuie un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere și în documentul de călătorie pentru trecerea frontierei de stat;
- b) să își aleaga locul de reședință și să circule liber, în condițiile stabilite de lege pentru străini;
- c) să fie angajat de persoane fizice sau juridice, să exercite activități nesalarizate, să exercite profesii libere și să efectueze acte juridice, să efectueze acte și fapte de comerț, inclusiv activități economice în mod independent, în aceleași condiții ca și cetățenii români;
- d) să își transfere bunurile pe care le-a introdus în România pe teritoriul unei alte țări, în vederea reînstalarii;
- e) să beneficieze de tratamentul cel mai favorabil prevăzut de lege pentru cetățenii străini în ceea ce privește dobândirea proprietăților mobiliare și imobiliare;
- f) să beneficieze de protecția proprietății intelectuale, în condițiile stabilite de lege;
- g) să beneficieze de asigurări sociale, de măsuri de asistență socială și asigurări sociale de sănătate, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- h) să aibă acces la toate formele de învățământ, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- i) să beneficieze de un tratament egal cu cel acordat cetățenilor români în ceea ce privește libertatea de a practica propria religie și de instruire religioasă a copiilor săi;
- j) să beneficieze de dreptul la protecția datelor personale și a oricărui alte detalii în legătură cu cazul său;

- k)sa beneficieze de dreptul la asociere în ceea ce privește asociatiile cu scop apolitic si nelucrativ si sindicatele profesionale, în conditiile prevazute de lege pentru cetatenii români;
- l)sa aiba acces liber la instantele de judecata si la asistenta administrativa;
- m)să primească, la cerere, în limitele disponibilităților financiare ale statului, în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului, un ajutor lunar nerambursabil, denumit în continuare ajutor, al cărui cuantum este raportat la indicatorul social de referință, pentru o perioadă de maximum 12 luni, dacă, din motive obiective, este lipsit de mijloacele de existență necesare;"
- n)sa participe, la cerere, la programele de integrare si sa fie cazat în centrele Oficiului National pentru Refugiati, în conditiile stabilite de lege;
- o)sa își stabileasca domiciliul legal în România, potrivit legislatiei privind regimul juridic al strainilor;
- p)sa poata beneficia, la cerere, de asistenta în vederea repatrierii voluntare.
- q)să aibă acces la dobândirea unei locuințe, în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români;
- r)să beneficieze de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește echivalarea studiilor sau a perioadelor de studii, recunoașterea diplomelor, atestatelor și certificatelor de competență, precum și a calificărilor profesionale care dau acces la profesiile reglementate din România, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(2)Minorii neînsoțiti beneficiaza de aceeași protecție oferita, în conditiile legii, minorilor români aflați în dificultate.

(3)[textul din Art. 20, alin. (3) din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 35. din Legea 331/2015]

(4)[textul din Art. 20, alin. (4) din capitolul III, secțiunea 2 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 35. din Legea 331/2015]

(5)Fondurile bănești necesare în vederea acordării ajutorului sunt asigurate din bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială și agențiile pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, denumite în continuare agenții teritoriale.

(5¹)Cuantumul ajutorului se stabilește la 1,08 ISR.

(5²)Acordarea ajutorului nerambursabil poate fi suspendată sau poate înceta în condiții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Permisul de ședere prevăzut la alin. (1) lit. a) se eliberează, de îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale în România, pentru o perioadă de 3 ani, în cazul persoanelor cărora li s-a recunoscut statutul de refugiat, respectiv pentru o perioadă de 2 ani, persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară. După expirare, se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.

(7) În cazul beneficiarilor unei forme de protecție cărora li se aplică prevederile art. 6 alin. (3), permisul de ședere nu va fi eliberat sau valabilitatea acestuia va înceta.

(8) Documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) lit. a) se eliberează, la cerere, beneficiarilor protecției internaționale în România pentru o perioadă de 2 ani, fără posibilitatea prelungirii valabilității. După expirare, se eliberează un nou document de călătorie cu aceeași valabilitate.

(9) Beneficiarilor statutului de refugiat și ai protecției subsidiare aflați în străinătate, care nu mai posedă documente de călătorie valabile, li se vor elibera de către misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României, cu avizul Oficiului Român pentru Imigrări, titluri de călătorie numai pentru revenirea în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României. Forma și conținutul titlului de călătorie se stabilesc prin hotărâre a Guvernului României.

(10) În cazul în care se acordă protecție internațională în România unui străin care are un permis de ședere pe termen lung într-un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită statului membru în cauză să înscrie, în permisul de ședere pe termen lung, mențiunea privind acordarea protecției internaționale de către România.

Art. 20¹: Readmisia beneficiarilor protecției internaționale în România

(1) Străinii, beneficiari ai protecției internaționale în România, sunt readmiși pe teritoriul României imediat și fără formalități, împreună cu membrii lor de familie, ca urmare a unei decizii de îndepărtare luate de statul membru în care au avut drept de ședere pe termen lung ori care le-a eliberat Cartea albastră a UE.

(2) Pentru stabilirea situației străinilor care au înscrisă în permisul de ședere pe termen lung ori în Cartea albastră a UE eliberate de un alt stat membru al Uniunii Europene mențiunea privind

acordarea protecției internaționale de către România, Inspectoratul General pentru Imigrări comunică statului membru interesat, în termen de cel mult o lună de la primirea unei cereri în acest sens, dacă străinul beneficiază în continuare de protecție internațională în România.

Art. 20²: Accesul la educație al beneficiarilor de protecție internațională minori

(1) În vederea facilitării accesului la sistemul de învățământ românesc, minorii cărora le-a fost acordată protecția internațională în România beneficiază, în mod gratuit, pe durata unui an școlar, de un curs pregătitor în vederea înscrierii în sistemul național de învățământ.

(2) Cursul pregătitor prevăzut la alin. (1) este organizat de Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Imigrări.

(3) Minorul beneficiar al protecției internaționale este înscris la cursul prevăzut la alin. (1) de îndată ce i-a fost acordată forma de protecție internațională.

(4) Cursul pregătitor început în perioada cât minorul a avut calitatea de solicitant de azil, potrivit art. 18, se continuă și după acordarea protecției internaționale, până la finalizarea acestuia.

(5) La finalul cursului de inițiere în limba română, o comisie de evaluare, ale cărei componență și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației naționale, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea străinilor minori care au obținut o formă de protecție internațională în anul de studiu corespunzător.

Art. 21: Obligațiile beneficiarilor unei forme de protecție

(1) Beneficiarul unei forme de protecție are următoarele obligații:

a) să respecte Constituția României, legile și celelalte acte normative emise de autoritățile române;

b) să aibă o conduită corectă și civilizată, să respecte măsurile stabilite de organele române competente în materie de refugiați și să răspundă la solicitările acestora;

c) să respecte regulamentele de ordine interioară din centrele Oficiului Național pentru Refugiați, dacă este cazat într-un asemenea centru;

d) să evite provocarea oricărui stări conflictuale sau incidente cu populația ori comiterea unor fapte ce pot intra sub incidența legii penale;

e) să se supună regulilor privind regimul juridic al străinilor, în măsura în care legea nu dispune altfel.

(2) Ajutorul se solicită în termen de cel mult 3 luni de la dobândirea formei de protecție, iar după acest termen dreptul se prescrie.

(2¹) Ajutorul se plătește pe stat de plată. În situația în care timp de 3 luni ajutorul nu este ridicat de beneficiar, plata acestuia se suspendă, iar dacă până la finalizarea termenului de 9 luni nu a fost solicitat, nu se mai acordă.

(2²) În situația suspendării ajutorului, agențiile teritoriale au obligația efectuării verificărilor pentru determinarea cauzelor care au condus la neridicarea acestuia de către beneficiari. În cazul în care se constată că aceștia nu se mai află pe teritoriul României sau că realizează venituri pe membru de familie cel puțin egale cu nivelul ajutorului, acordarea acestuia încetează.

(3) Beneficiarul unei forme de protecție, posesor al unui permis de ședere sau, după caz, al unui document de călătorie este obligat:

- a) să depună personal, cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea valabilității permisului de ședere sau a documentului de călătorie, toate actele necesare în vederea eliberării de noi documente;
- b) să declare furtul documentului de călătorie, în termen de 48 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție din țară sau, după caz, de pe teritoriul statului în care s-a produs evenimentul, solicitând eliberarea unei adeverințe care să ateste declararea evenimentului respectiv;
- c) să declare pierderea documentului de călătorie, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la autoritatea care l-a eliberat, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României;
- d) să declare distrugerea sau deteriorarea documentului de călătorie la autoritatea competentă, cu ocazia solicitării eliberării unui nou document;
- e) să declare furtul, pierderea, deteriorarea sau distrugerea permisului de ședere, în termen de cel mult 5 zile de la constatarea vreuneia dintre aceste situații, la formațiunea teritorială a Oficiului Român pentru Imigrări, caz în care i se va elibera un nou permis de ședere cu aceeași valabilitate.

(4) În cazul minorilor, obligațiile prevăzute la alin. (3) revin părinților sau reprezentantului legal, cu excepția celor cu vârsta cuprinsă între 14 și 18 ani, care pot depune personal actele pentru eliberarea permisului de ședere sau, după caz, a documentului de călătorie, cu acordul părinților ori al reprezentantului legal.

Art. 21¹: Informarea

Inspectoratul General pentru Imigrări informează beneficiarul protecției internaționale, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la drepturile pe care le are și obligațiile ce îi revin ca urmare a recunoașterii statutului de refugiat sau acordării protecției subsidiare, de îndată ce protecția internațională a fost conferită în România.

CAPITOLUL IV:Forme de protectie

Art. 22: Forme de protectie

În conditiile prezentei legi, strainilor:

- a)li se recunoaste statutul de refugiat; sau
- b)li se acorda protectie subsidiara; sau
- c)li se acordă protecție temporară.

Art. 23: Recunoașterea statutului de refugiat

Statutul de refugiat se recunoaște, la cerere, cetățeanului străin care, în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, opinii politice sau apartenență la un anumit grup social, se află în afara țării de origine și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări, precum și apatridului care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și cărora nu li se aplică cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat, prevăzute de prezenta lege.

Art. 24: Recunoașterea statutului de refugiat membrilor de familie

(1)Statutul de refugiat se acorda, la cerere, si membrilor de familie prevazuti la art. 2 lit. j), care se afla pe teritoriul României, cu exceptia cazurilor în care persoanele respective se afla în una dintre situatiile enumerate la art. 25.

(2)În cazul sotului sau, respectiv, al sotiei, prevederile alin. (1) se aplica numai daca persoana careia i s-a recunoscut statutul de refugiat în temeiul art. 23 a încheiat casatoria înainte de intrarea pe teritoriul României.

(3)În situația în care membrul de familie al beneficiarului statutului de refugiat nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și, după caz, la alin. (2), cererea de azil a acestuia va fi analizată din perspectiva prevederilor art. 23 și 26.

Art. 25: Cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat

(1)Statutul de refugiat nu se recunoaste cetatenilor straini si apatrizilor cu privire la care exista motive serioase sa se creada ca:

- a)au comis o infractiune contra pacii si omenirii, o crima de razboi ori o alta infractiune definita conform tratatelor internationale relevante la care România este parte sau altui document international

pe care România este obligată să îl respecte;

b) au comis o infracțiune gravă de drept comun în afara României, înainte de a fi admiși pe teritoriul statului român;

c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor așa cum sunt ele enunțate în preambulul și în art. 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite;

d) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit. a)-c).

(2) De asemenea, statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor care au planificat, au facilitat sau au participat la săvârșirea de acte de terorism, așa cum sunt acestea definite în instrumentele internaționale la care România este parte.

(3) Statutul de refugiat nu se recunoaște cetățenilor străini și apatrizilor care, având reședința stabilită într-un alt stat, sunt considerați de către autoritățile competente din respectivul stat ca beneficiind de drepturi și obligații care decurg din cetățenia respectivului stat sau beneficiază de drepturi și obligații echivalente.

(4) Cetățenii străini și apatrizii care intră în domeniul de aplicare al art. 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, altă decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, sunt excluși de la recunoașterea statutului de refugiat.

(5) În cazul în care încetarea protecției sau a asistenței prevăzute la alin. (4) se datorează unor circumstanțe legitime și obiective asupra cărora persoana nu are niciun control sau care sunt independente de voința sa și fără ca situația acestuia să fi fost reglementată în mod definitiv în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, străinului i se recunoaște de drept statutul de refugiat.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări verifică, pe baza unei evaluări individuale a cererii, dacă străinul a primit afectiv protecție sau asistență din partea unui organism sau a unei instituții a Organizației Națiunilor Unite, altă decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, condițiile în care protecția sau asistența prevăzută la alin. (4) au încetat și dacă străinul nu se încadrează în sfera de aplicare a uneia dintre cauzele de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat, prevăzute la alin. (1)-(3). Străinul este obligat să prezinte, de îndată ce este posibil, toate documentele necesare în sprijinul cererii sale, din care să rezulte inclusiv că a recurs efectiv la protecția sau la asistența menționate și că această protecție sau asistență a încetat.

(7) În cazul în care încetarea protecției sau a asistenței prevăzute la alin. (4) este rezultatul propriei sale voințe, persoana în cauză nu poate pretinde recunoașterea de drept a statutului de refugiat.

Art. 25¹: Protecția în interiorul țării de origine

(1) În procesul de analizare a cererii de azil, autoritățile competente pot determina că solicitantul nu are nevoie de protecție internațională în România, atunci când într-o parte a țării sale de origine nu există motive întemeiate de a fi expus unor acte de persecuție sau unui risc serios ori când acesta are acces la protecție împotriva unor astfel de acte.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) se va stabili dacă solicitantul poate călători în siguranță către acea parte a țării de origine în scopul de a se stabili acolo, cu luarea în considerare a condițiilor generale existente în partea țării de origine considerată ca fiind sigură, precum și a situației personale a solicitantului, pe baza informațiilor precise și actualizate obținute din surse pertinente precum înaltul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați.

Art. 26: Protecția subsidiară

(1) Protecția subsidiară se acordă cetățeanului străin sau apatridului care nu îndeplinește condițiile pentru recunoașterea statutului de refugiat și cu privire la care există motive întemeiate să se creadă că, în cazul returnării în țara de origine, respectiv în țara în care își avea reședința obișnuită, va fi expus unui risc serios, în sensul prevederilor alin. (2), care nu poate sau, din cauza acestui risc, care nu dorește protecția acelei țări și căruia nu i se aplică cauzele de excludere de la acordarea acestei forme de protecție, prevăzute de prezenta lege.

(2) Prin risc serios, în sensul alin. (1), se înțelege:

1. condamnarea la pedeapsa cu moartea ori executarea unei astfel de pedepse; sau
2. tortura, tratamente sau pedepse inumane ori degradante; sau
3. o amenințare serioasă, individuală, la adresa vieții sau integrității, ca urmare a violenței generalizate în situații de conflict armat intern ori internațional, dacă solicitantul face parte din populația civilă.

Art. 27: Acordarea protecției subsidiare membrilor de familie

(1) Protecția subsidiară se acordă, la cerere, și membrilor de familie prevăzuți la art. 2 lit. j), care se afla pe teritoriul României, cu excepția cazurilor în care persoanele respective se afla în una dintre situațiile enumerate la art. 28.

(2) În cazul sotului sau, respectiv, al soției, prevederile alin. (1) se aplică numai dacă persoana careia i s-a acordat protecție subsidiară în temeiul art. 26 a încheiat căsătoria înainte de intrarea pe teritoriul României.

(3)În situația în care membrul de familie al beneficiarului protecției subsidiare nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) și, după caz, la alin. (2), cererea de azil a acestuia va fi analizată din perspectiva prevederilor art. 23 și 26.

Art. 28: Cauzele de excludere de la acordarea protecției subsidiare

(1) Protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor atunci când există motive serioase să se creadă că aceștia:

- a) au comis o infracțiune contra păcii și omenirii, o crimă de război ori o altă infracțiune definită conform tratatelor internaționale relevante la care România este parte sau altor documente internaționale pe care România este obligată să le respecte;
- b) au comis o infracțiune gravă de drept comun înainte de intrarea pe teritoriul României;
- c) au comis fapte care sunt contrare scopurilor și principiilor așa cum sunt ele enunțate în preambulul și în art. 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite;
- d) constituie un pericol la adresa ordinii publice sau a securității naționale a României;

- e) au instigat sau au fost complici la săvârșirea faptelor prevăzute la lit. a)-d).

(2) De asemenea, protecția subsidiară nu se acordă cetățenilor străini și apatrizilor care au planificat, au facilitat sau au participat la săvârșirea de acte de terorism, așa cum sunt acestea definite în instrumentele internaționale la care România este parte.

Art. 29:

[textul din Art. 29 din capitolul IV a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013]

Art. 30:

[textul din Art. 30 din capitolul IV a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013]

Art. 31:

[textul din Art. 31 din capitolul IV a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013]

Art. 32:

[textul din Art. 32 din capitolul IV a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013]

]

Art. 33:

[textul din Art. 33 din capitolul IV a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013

]

CAPITOLUL V: Procedura de azil**SECTIUNEA 1: Procedura ordinara****Art. 34: Declansarea procedurii de azil**

(1) O persoana este considerata solicitant de azil din momentul manifestarii de vointa, exprimata, în scris sau oral, în fata autoritatilor competente, din care sa rezulte ca aceasta solicita protectia statului român.

(2) Din momentul manifestarii de vointa, exprimata în conditiile prevazute la alin. (1), solicitantul de azil beneficiaza de drepturile si are obligatiile prevazute la art. 17-19.

(3) În situația în care cererea de protecție internațională este depusă pe teritoriul României, dar este adresată autorităților unui alt stat membru, străinul este considerat solicitant de azil în sensul alin. (1) de la momentul manifestării de voință în fața autorităților române competente.

Art. 35: Competenta primirii cererilor de azil

Autoritățile competente să primească o cerere de azil sunt următoarele:

- a) structurile Oficiului Român pentru Imigrări;
- b) structurile Poliției de Frontieră Române;
- c) unitățile de poliție în cadrul cărora sunt constituite și funcționează centre de reținere și arestare preventivă;
- d) structurile Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției.

Art. 35¹: Informarea și consilierea privind accesul la procedura de azil

Dacă există elemente care conduc la ideea că străinii aflați în centrele de reținere și arestare preventivă sau în penitenciare ori în punctele de trecere a frontierei de stat sau în zona de tranzit intenționează să solicite protecție internațională în România, personalul autorităților prevăzute la art. 35 furnizează informații cu privire la posibilitatea de a depune o cerere în acest sens.

Art. 36: Momentul depunerii cererii de azil**(1) Cererea de azil se depune de îndată ce:**

- a) solicitantul s-a prezentat într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, inclusiv în zona de tranzit;
 - b) solicitantul a intrat pe teritoriul României;
 - c) au survenit evenimente în țara de origine a solicitantului, care îl determina să ceară protecție pentru străinul cu drept de sedere în România.
- (2) Cererile de azil depuse în afara teritoriului României nu sunt admise.
- (3) Autoritățile competente nu pot refuza primirea cererii de azil pe motiv că a fost depusă tardiv.

Art. 36¹: Înregistrarea cererilor de protecție internațională

- (1) Înregistrarea cererilor de protecție internațională depuse la Inspectoratul General pentru Imigrări se realizează în cel mult 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.
- (2) Înregistrarea cererilor de protecție internațională depuse la celelalte autorități competente potrivit art. 35 se realizează în cel mult 6 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.
- (3) În cazul unui aflux masiv de cereri de protecție internațională depuse la oricare dintre autoritățile competente potrivit art. 35, înregistrarea cererilor poate fi realizată în cel mult 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererilor.
- (4) Activitățile de înregistrare a cererilor de protecție internațională pot fi realizate și de către experții Agenției Uniunii Europene pentru Azil, potrivit art. 16 alin. (2) lit. b) din Regulamentul (UE) 2021/2.303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010.

Art. 37: Cererea de azil

- (1) Cererea de azil este individuală și se înaintea personal de către solicitant sau, după caz, de curator ori de reprezentantul legal.
- (2) Cererea de azil se completează în limba română sau într-o limbă pe care solicitantul o înțelege.
- (3) Cererile de azil colective nu sunt acceptate.

Art. 38: Cererea de azil înaintata la structurile teritoriale ale Ministerului Administratiei și Internelor

(1) În cazul în care cererea de azil este depusă la organele teritoriale ale structurilor Ministerului Administrației și Internelor, prevăzute la art. 35, solicitantul este informat cu privire la faptul că trebuie să se prezinte la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Dacă cererea de azil a fost depusă la un organ teritorial al Poliției de Frontieră Române dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul care a primit accesul la teritoriu printr-o hotărâre a Oficiului Național pentru Refugiați este informat cu privire la faptul că trebuie să se prezinte la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări.

(3) Solicitantul de azil suportă cheltuielile ocazionate de transportul la Oficiul Național pentru Refugiați sau, după caz, la o structură teritorială a acestuia. În măsura în care solicitantul nu dispune de suma necesară pentru acoperirea cheltuielilor de transport, această sumă va fi suportată de structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări.

(4) În situația prevăzută la alin. (1) și (2), pentru motive justificate de interesul public, siguranța națională, ordinea publică, protecția sănătății și moralității publice, protecția drepturilor și libertăților altor persoane, Oficiul Național pentru Refugiați asigură transportarea solicitantului de azil la una dintre formațiunile sale teritoriale.

(5) Cererile de azil depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei, cele depuse la unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor din cadrul Ministerului Justiției, precum și cele depuse la centrele de rețineră și arestare preventivă din cadrul unităților de poliție se înregistrează în registre speciale.

Art. 39: Înaintarea cererii de azil de către un minor

(1) În cazul strainului minor, interesele acestuia sunt aparate de către reprezentantul sau legal.

(2) Strainul minor depune cererea de azil prin reprezentantul legal, iar în cazul minorului care a împlinit vârsta de 14 ani, cererea de azil poate fi depusă personal.

(3) În cazul strainului minor neînsoțit care și-a manifestat voința de a obține azil, în scris sau oral, în fața autorităților competente, acesta va fi înregistrat ca solicitant de azil, urmând ca cererea de azil să fie depusă la momentul numirii reprezentantului legal.

(4)În cazul în care strainul minor neînsoțit si-a manifestat vointa de a obtine azil, în scris sau oral, în fata autoritatilor competente, altele decât Oficiul National pentru Refugiati, organul teritorial al structurii specializate a Ministerului Administratiei si Internelor sau Ministerului Justitiei, care a fost sesizat, va informa de îndata Oficiul National pentru Refugiati, care asigura transportul solicitantului la structura competenta sa analizeze cererea de azil.

Art. 40: Numirea reprezentantului legal

(1)După înregistrarea străinului minor neînsoțit ca solicitant de azil, Inspectoratul General pentru Imigrări va sesiza de îndată autoritatea competentă pentru protecția copilului în a cărei rază teritorială este situat centrul de cazare unde urmează să fie depusă cererea de azil, în scopul declanșării procedurii de numire a unui reprezentant legal. Reprezentarea legală a minorului neînsoțit, odată stabilită, continuă să opereze și pe perioada cât acesta beneficiază de protecție internațională în România.

(2)În cazul solicitantului de azil minor neînsoțit, procedura de azil este suspendata pâna la numirea unui reprezentant legal. Pe perioada suspendarii procedurii de azil minorul beneficiaza de drepturile prevazute la art. 17 si 18.

Art. 41: Stabilirea vârstei solicitantului de azil minor

(1)În situatia în care solicitantul de azil declara ca este minor si nu exista dubii serioase cu privire la minoritatea sa, acesta va fi considerat minor.

(2)În situația în care minorul neînsoțit nu poate să își probeze vârsta și există dubii serioase cu privire la minoritatea sa, structura specializată pe probleme de azil din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări solicită, înainte de soluționarea cererii de azil în fază administrativă, efectuarea unei expertize medico- legale de evaluare a vârstei solicitantului, cu consimțământul prealabil, în scris, al minorului și al reprezentantului său legal.

(3)

În cazul în care solicitantul de azil si/sau reprezentantul legal refuza efectuarea expertizei medico- legale de evaluare a vârstei si nu sunt aduse dovezi concludente cu privire la vârsta sa, acesta va fi considerat major.

(4)În situatia prevazuta la alin. (3) se va considera ca persoana în cauza a împlinit vârsta de 18 ani la data depunerii cererii de azil.

(5)Prevederile alin. (3) nu se aplica în cazul în care la baza refuzului efectuării expertizei medico-

legale de stabilire a vârstei stau motive întemeiate, constatate în urma evaluării de către un psiholog din cadrul Oficiului National pentru Refugiatii.

(6) Interpretarea rezultatului expertizei medico-legale de evaluare a vârstei solicitantului se realizează cu luarea în considerare a principiului interesului superior al minorului.

(7) Refuzul solicitantului minor neînsoțit de a se supune efectuării expertizei medico-legale de evaluare a vârstei nu poate constitui unicul motiv pentru respingerea cererii de azil a acestuia și nici nu împiedică autoritățile competente să emită o hotărâre cu privire la cererea sa de protecție internațională.

Art. 42: Numirea curatorului

(1) În situația în care există dubii serioase cu privire la discernământul solicitantului de azil major, personalul specializat din cadrul Oficiului National pentru Refugiatii solicita efectuarea unei expertize medico-legale în acest sens.

(2) În cazul în care prin expertiza medico-legală se constată lipsa de discernământ a solicitantului de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), responsabil de caz, solicită numirea unui curator, în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români.

(3) Procedura de soluționare a cererii de azil este suspendată până la numirea unui curator. Pe perioada suspendării procedurii de acordare a unei forme de protecție, solicitantul beneficiază de drepturile prevăzute la art. 17 și 18.

(4) Cererea solicitantului de azil lipsit de discernământ este depusă de curator, după numirea acestuia.

(5) Atunci când efectuarea interviului pentru determinarea statutului de refugiat este posibilă, curatorul îl va informa pe solicitantul de azil cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și va întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea solicitantului în vederea susținerii interviului.

(6) Intervievarea solicitantului de azil lipsit de discernământ se efectuează în prezența tutorelui sau, după caz, a curatorului acestuia.

Art. 43: Interviu preliminar

(1) După înregistrarea cererii de protecție internațională la Inspectoratul General pentru Imigrări sau la formațiunile sale teritoriale, solicitantul de azil este ascultat în vederea stabilirii datelor personale ale acestuia, ale membrilor săi de familie, ale rudelor sau ale oricărui altor persoane aflate în relații de natură familială cu acesta, a rutei parcurse din țara de origine până în România, a informațiilor

privind eventuale proceduri de azil anterioare desfășurate într-un alt stat membru sau într-un stat terț, precum și referitor la documentele de identitate sau de călătorie aflate în posesia sa.

(2) Rezultatul interviului preliminar prevăzut la alin. (1) se consemnează, în scris, într-un formular standard.

(3) În situația în care din răspunsurile solicitantului rezultă indicii privind necesitatea derulării procedurii de determinare a statului membru responsabil, interviul preliminar se desfășoară cu respectarea art. 5 din Regulamentul Dublin.

Art. 44: Fotografierea și amprentarea solicitanților lor de azil

(1) Odată cu depunerea cererii de azil, Inspectoratul General pentru Imigrări sau celelalte autorități competente prevăzute la art. 35 fotografiază și prelevă amprente digitale tuturor solicitanților de azil care, potrivit declarațiilor acestora, au împlinit vârsta de 14 ani.

(2) Ampretele digitale prelevate potrivit alin. (1) sunt transmise, comparate, căutate și stocate pe suport hârtie în cartoteca Inspectoratului General pentru Imigrări și în format electronic în baza de date națională AFIȘ (Sistemul automatizat de comparare a amprentelor).

(3) Transmiterea, prelevarea, compararea și căutarea amprentelor digitale ale solicitanților de azil se fac cu respectarea prevederilor referitoare la principiul confidențialității și protecției datelor cu caracter personal, urmând ca persoana în cauză să fie informată în scris referitor la acest fapt.

(4) Ampretele digitale prelevate potrivit alin. (1) sunt transmise, comparate, căutate și stocate în sistemul Eurodac potrivit Regulamentului Eurodac.

Art. 45: Interviul pentru determinarea protecției internaționale

(1) Interviul pentru determinarea protecției internaționale în România constă într-o audiere a solicitantului de azil de către un funcționar al Inspectoratului General pentru Imigrări, anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2). În scopul unei examinări corespunzătoare, atunci când consideră necesar, funcționarul poate solicita participarea și a unor membri de familie ai solicitantului de azil interviivat, cu acordul acestuia din urmă.

(2) La cererea solicitantului și atunci când se consideră necesar pentru prezentarea tuturor motivelor solicitării de azil, interviul se realizează de către funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2)¹ cu sprijinul unui interpret în limba indicată de solicitant sau într-o limbă pe care o înțelege și în care poate comunica în mod clar în măsura posibilului, dacă solicitantul solicită acest lucru, atât funcționarul, cât și interpretul vor fi de același sex cu persoana interviivată.

(3) Intervievarea solicitanților de azil nu este obligatorie în următoarele situații:

a) Inspectoratul General pentru Imigrări poate lua o hotărâre de acordare a statutului de refugiat pe baza probelor existente la dosar;

b) Atunci când se constată că solicitantul de azil se află în situația prevăzută în art. 42, în acest caz se întreprind eforturi suplimentare pentru a se obține cât mai multe date necesare soluționării cauzei.

(4) Solicitantul de azil nu poate refuza efectuarea interviului pentru absența avocatului, Reprogramarea interviului ca urmare a absenței avocatului este posibilă o singură dată și numai dacă există motive întemeiate care să justifice această absență.

(5) În timpul audierii solicitantului se întocmește o notă de interviu care cuprinde cel puțin următoarele: datele de identificare a solicitantului, numele funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2) care efectuează interviul, numele interpretului și, după caz, al reprezentantului legal, curatorului și/ sau al avocatului care îl asistă pe solicitant limba în care se desfășoară interviul, motivele care stau la baza solicitării protecției internaționale, precum și declarația solicitantului din care să reiasă că toate datele și informațiile prezentate la interviu sunt reale. Atunci când este cazul, nota de interviu va cuprinde și explicațiile solicitantului cu privire la omisiunea prezentării unor elemente care trebuie avute în vedere la examinarea cererii de azil și/sau clarificări referitoare la incoerențele sau contradicțiile din declarațiile sale.

(6) La încheierea interviului personal, solicitantului i se oferă posibilitatea să formuleze observații și/ sau să ofere clarificări cu privire la orice erori de traducere sau neînțelegeri, care se consemnează în nota de interviu.

(7) Nota de interviu este citită solicitantului și, dacă este cazul, tradusă acestuia, fiind menționat acest lucru în cuprinsul notei de interviu, mențiune care va cuprinde și confirmarea solicitantului că aspectele consemnate reflectă în mod corect declarațiile sale

(8) După realizarea activităților prevăzute la alin. (6), nota de interviu este semnată pe fiecare pagină de toate persoanele prezente la interviu.

(9) După semnarea notei de interviu potrivit prevederilor alin. (8), o copie a acesteia este pusă la dispoziția solicitantului de protecție internațională sau reprezentantului legal, curatorului ori avocatului care l-a asistat la interviu, după caz. Despre aceasta se face mențiune pe originalul notei de interviu.

(10) Dacă solicitantul refuză să semneze nota de interviu, motivele refuzului său vor fi, de asemenea, consemnate. Refuzul solicitantului de a semna nota de interviu nu împiedică Inspectoratul General pentru Imigrări să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(11) Acolo unde este necesar, funcționarul Inspectoratului General pentru Imigrări responsabil de caz

poate efectua un nou interviu.

Art. 46: Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili

Intervievarea solicitanților de protecție internațională vulnerabili se efectuează de funcționarii prevăzuți la art. 48 alin. (2) specializați în acest sens, care vor ține cont de situația specială a acestor persoane.

Art. 47: Intervievarea solicitanților de azil minori

(1) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în prezența reprezentanților legali ai acestora.

(2) Reprezentantul legal îl informează pe solicitantul de azil minor cu privire la scopul și posibilele consecințe ale interviului personal și întreprinde demersurile necesare pentru pregătirea minorului în vederea susținerii interviului.

(3) Intervievarea solicitanților de azil minori se efectuează în toate cazurile în care acest lucru este posibil, în funcție de vârsta și gradul de maturitate ale acestora.

(3¹) Dacă vârsta și gradul de maturitate ale solicitantului de azil minor nu permit intervierea, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) poate decide efectuarea interviului cu unul dintre părinții minorului, caz în care prezența acestuia nu este necesară.

(4) În efectuarea interviului cu solicitantul de azil minor se ține seama de gradul sau de dezvoltare intelectuală și de maturitatea sa.

Art. 48: Competența soluționării cererilor de azil

(1) Intervievarea, analizarea motivelor invocate și decizia asupra cererilor de azil sunt de competența Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Aceste activități sunt realizate de funcționarii Oficiului Național pentru Refugiați anume desemnați.

(3) Numirea funcționarilor se face prin dispoziție a directorului Oficiului Național pentru Refugiați.

(4) Activitățile de interviere și analizare a motivelor invocate pot fi realizate și de către experții Agenției Uniunii Europene pentru Azil, potrivit art. 16 alin. (2) lit. c) din Regulamentul (UE) 2021/2.303.

Art. 49: Colectarea informatiilor relevante pentru solutionarea cererii de azil

(1)[textul din Art. 49, alin. (1) din capitolul V, sectiunea 1 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 52. din Legea 331/2015]

(2)Oficiul National pentru Refugiati poate solicita oricaror institutii publice, agentii sau organizatii care functioneaza pe teritoriul României orice documente necesare pentru analizarea situatiei solicitantului si solutionarea cererii de azil a acestuia, cu respectarea confidentialitatii în conditiile stabilite la art. 10. În aceste cazuri nu este necesar acordul solicitantului.

(3)Ministerul Afacerilor Externe furnizeaza periodic materiale de sinteza referitoare la situatia din tarile de origine ale solicitantilor de azil, precum si raspunsuri la solicitarile punctuale ale Oficiului National pentru Refugiati, necesare în vederea solutionarii cererilor de azil.

(4)Inspectoratul General pentru Imigrări consultă Ministerul Afacerilor Externe în vederea stabilirii țarilor sigure de origine, țarilor terțe europene sigure și țarilor terțe sigure.

Art. 49¹: Expertiza medico-legală

(1)Atunci când se consideră relevant pentru soluționarea cererii de protecție internațională și dacă există consimțământul solicitantului, acesta va fi supus unei expertize medico-legale cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(2)Refuzul solicitantului de a se supune expertizei medico- legale prevăzute la alin. (1) nu împiedică Inspectoratul General pentru Imigrări să ia o hotărâre cu privire la cererea de azil.

(3)Expertizele medico-legale prevăzute la alin. (1) se realizează prin instituțiile de medicină legală, iar rezultatul acestora se transmite, de îndată, Inspectoratului General pentru Imigrări. Decontarea cheltuielilor se asigură de către Ministerul Afacerilor Interne, prin bugetul alocat Inspectoratului General pentru Imigrări în acest sens.

(4)Atunci când nu se efectuează o expertiză medico-legală în conformitate cu prevederile alin. (1), Inspectoratul General pentru Imigrări informează, în scris, solicitantul că poate efectua, pe cheltuială proprie, o expertiză medico-legală cu privire la semne ale expunerii în trecut la persecuție sau la un risc serios.

(5)Rezultatele expertizelor medico-legale prevăzute la alin. (1) și (4) sunt avute în vedere de Inspectoratul General pentru Imigrări în coroborare cu alte elemente ale cererii de protecție internațională pentru soluționarea acesteia.

Art. 50: Solutionarea cererii de azil

(1) Cererea de azil este solutionata pe baza documentelor existente la dosarul solicitantului si a motivelor invocate de solicitant, care sunt analizate în raport cu situatia concreta din tara de origine si cu credibilitatea solicitantului.

(2) În solutionarea cererilor de azil ale solicitantilor de azil minori se tine seama si de gradul lor de dezvoltare intelectuala, precum si de maturitatea acestora.

(3) În solutionarea cererilor de azil ale solicitantilor de azil majori lipsiti de discernamânt, declaratiile acestora sunt apreciate cu luarea în considerare a gradului în care le este afectat discernamântul.

(4) În situatiile prevăzute la art. 45 alin. (3), cererea de azil se soluționează pe baza elementelor existente la dosar.

Art. 50¹: Cererea de azil depusă de beneficiarul protecției Internaționale acordate de alt stat membru

(1) Cererea de azil depusă de un străin care beneficiază de protecție internațională acordată de alt stat membru este respinsă ca inadmisibilă, prin hotărâre motivată.

(2) Solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu, situația personală, pentru a se stabili dacă în cazul său sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție sau de a fi expus la un risc serios în statul membru care i-a acordat protecție internațională și/sau solicitantul nu beneficiază de protecția efectivă a statului membru în cauză.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), cererea de azil este analizată în conformitate cu prevederile art. 50.

(5) Împotriva hotărârii prevăzute la alin. (1) solicitantul poate depune plângere, dispozițiile art. 80 și 81 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 51: Renunțarea la cererea de azil în etapa administrativa**(1) Renunțarea la cererea de azil este:**

- a) explicită, atunci când solicitantul de azil renunță în mod expres la cererea sa;
- b) implicită, atunci când solicitantul nu se prezintă la termenul stabilit pentru efectuarea interviului preliminar sau a interviului pentru determinarea unei forme de protecție internațională, fără a

prezenta motive întemeiate pentru absența sa.

(2) Solicitantul care renunță explicit la cererea de azil este informat cu privire la consecințele actului de renunțare, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

(3) În situația renunțării implicite, funcționarul Inspectoratului General pentru Imigrări întocmește un proces-verbal prin care se constată neprezentarea la interviu.

(4) În cazul renunțării la cererea de azil, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o decizie de închidere a dosarului, care se comunică solicitantului în condițiile prezentei legi și care nu este supusă căilor de atac,

(5) În cazul renunțării implicite, decizia de închidere a dosarului se emite după expirarea unui termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la alin. (3).

Art. 52: Termenul de soluționare a cererii de azil

(1) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) efectuează interviul, analizează motivele invocate de solicitant și se pronunță asupra cererii solicitantului, în termen de 30 de zile de la preluarea cazului.

(2) Dacă soluționarea cererii de azil necesită o documentare suplimentară, precum și în alte cazuri temeinic justificate, care fac imposibilă realizarea activităților necesare soluționării cererii de azil sau conduc la nerespectarea garanțiilor recunoscute de prezenta lege din cauze neimputabile solicitantului, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește succesiv cu noi perioade de cel mult 30 de zile, fără a depăși 6 luni de la depunerea cererii de azil.

(3) În situația în care termenul prevăzut la alin. (2) este depășit, solicitantul este informat despre întârziere și primește, la cerere, informații privind motivele întârzierii, precum și cu privire la termenul în care se preconizează adoptarea unei decizii cu privire la cererea sa.

(4) Termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă pe perioada procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil, a procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure sau, după caz, a procedurii țării terțe europene sigure. După încetarea cauzei de suspendare termenul de soluționare nu poate fi mai mic de 20 de zile.

(5) Termenul prevăzut la alin. (2) poate fi prelungit succesiv cu noi perioade care cumulate nu depășesc 9 luni, în următoarele situații:

a) procedura de azil implică elemente complexe în fapt și/sau în drept; sau

b) un număr mare de străini solicită simultan protecție internațională, ceea ce în practică face foarte dificilă soluționarea cererilor acestora în etapa administrativă în termenul de 6 luni.

(6) În mod excepțional, în situații temeinic justificate, termenele prevăzute la alin. (2) și (5) pot fi

prelungite cu cel mult 3 luni.

Art. 53: Hotărârea de soluționare a cererii de azil

(1) Funcionarul prevazut la art. 48 alin. (2) emite o hotărâre prin care:

- a) recunoaste statutul de refugiat; sau
- b) acorda protectia subsidiara; sau
- c) respinge cererea de azil.

(2) Hotărârea de acordare a protecției subsidiare cuprinde și motivele neacordării statutului de refugiat.

(3) Hotărârea de respingere a cererii de azil cuprinde motivele corespunzătoare pentru fiecare formă de protecție prevăzută la art. 23 și 24, art. 26 sau 27.

Art. 54: Comunicarea hotărârii de soluționare a cererii de azil

(1) Admiterea sau respingerea cererii de azil se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia. Hotărârea comunicată este însoțită de o informare în scris, în limba română și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la soluția de admitere sau de respingere a cererii de azil și condițiile în care hotărârea poate fi contestată, după caz.

(1¹) Hotărârea privind admiterea sau respingerea cererii de azil poate fi comunicată, după caz, avocatului sau reprezentantului organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal pe solicitant, în măsura în care solicitantul a precizat în mod expres acest lucru. Comunicarea se realizează direct de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la adresa indicată de avocat sau de reprezentantul organizației neguvernamentale.

(2) În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (1) sau (1¹), aceasta se face prin afișarea, la sediul structurii inspectoratului General pentru Imigrări emitente, a unei note de informare ce va cuprinde: numărul documentului temporar de identitate al solicitantului, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cererea de azil, termenul de depunere a plângerii și

instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii de azil, precum și data afișării.

(3)În cazul prevăzut la alin. (2), nota de informare este afișată pe toată durata termenului de depunere a plângerii, iar hotărârea se consideră a fi comunicată de la data afișării notei de informare.

(4)Motivele de acordare a unei forme de protecție nu se comunică.

Art. 55: Termenul de depunere a plângerii

(1)Împotriva hotărârii prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b) și c) se poate face plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

(2)În cazul în care plângerea a fost depusă în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.

Art. 56: Depunerea plângerii

(1)Plângerea motivată se depune la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea sau la instanța competentă și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de azil, precum și de înscrisurile sau orice alte elemente pe care se sprijină plângerea.

(1¹)Plângerea motivată depusă la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări se înaintează de îndată instanței competente, însoțită de înscrisurile sau orice alte elemente care au stat la baza emiterii hotărârii.

(1²)În cazul în care plângerea a fost depusă de solicitant direct la instanța de judecată, se citează de îndată Oficiul Român pentru Imigrări la adresa structurii specializate pe probleme de azil care a emis hotărârea de respingere a cererii de azil.

(2)În cazul minorului, plângerea se depune de către reprezentantul sau legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate depune plângerea în nume propriu.

(3)În cazul strainului lipsit de discernământ, plângerea se depune de curator.

Art. 57: Conținutul plângerii

(1)Plângerea trebuie să cuprindă:

a) numele si resedinta petentului, denumirea si sediul structurii competente care a solutionat cererea de azil în procedura administrativa;

b) obiectul cererii;

c) prezentarea motivelor de fapt si de drept pe care se întemeiaza plângerea;

d) indicarea dovezilor pe care se sprijina plângerea;

e) semnatura.

(2) Când dovada se face prin înscrisuri, se va alatura la plângere o copie pentru pârât si o copie pentru instanta. Copiile vor fi certificate de petent ca sunt conforme cu originalul.

Art. 58: Confidentialitatea în procedura în instanta

(1) În etapa judecatoreasca de solutionare a cererilor de azil, dezbaterile au loc în sedinta secreta.

(2) În etapa judecatoreasca, procedura de azil se desfasoara cu respectarea principiului confidentialitatii.

Art. 59: Exercițiul drepturilor procedurale

Exercitarea drepturilor procedurale se face numai personal sau prin asistenta unui aparator.

Art. 60: Partile

În înțelesul prezentei legi, partile sunt:

a) Oficiul National pentru Refugiati;

b) solicitantul de azil a carui cerere de azil a fost respinsa total sau în parte.

Art. 61: Întâmpinarea

Întâmpinarea va cuprinde:

1. exceptiile de procedura pe care intimatul le ridica la plângerea formulata de petent;
2. raspunsul la toate capetele de fapt si de drept ale plângerii;
3. dovezile cu care se apara împotriva fiecarui capat al plângerii. Când va cere dovada cu martori, intimatul va arata numele si domiciliul sau, dupa caz, resedinta acestora;
4. semnatura.

Art. 61¹: Neaplicarea unor dispoziții din Codul de procedură civilă

Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu se aplică în procedurile prevăzute de prezenta lege.

Art. 62: Înfațisari si dezbateri

(1) Cauzele având ca obiect cereri de azil se judeca cu precădere fata de celelalte cauze civile, într-un termen de 30 de zile.

(2) Instanța va putea acorda un singur termen pentru lipsa de apărare, temeinic motivată.

Art. 63: Audierea

Instanța poate dispune audierea solicitantului de azil atunci când apreciază ca aceasta este utilă soluționării cauzei.

Art. 64: Solutionarea plângerii

(1) Plângerea se soluționează de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(2) Instanța soluționează plângerea în termen de 30 de zile de la primirea acesteia.

(3) Instanța va motiva hotărârea luată în termen de 5 zile de la pronunțare.

Art. 65: Cheltuielile de judecată

Plângerea, precum și celelalte acte de procedură privind soluționarea acesteia sunt scutite de taxa de timbru și nu vor putea fi solicitate cheltuieli de judecată.

Art. 66: Termenul de depunere a recursului

(1) Împotriva hotărârii instanței contestatarul sau Oficiul Național pentru Refugiați poate declara recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

(2) În cazul minorului, recursul se declară de către reprezentantul sau legal. Minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate declara recurs în nume propriu.

(3) În cazul strainului lipsit de discernământ, recursul se declară de curator.

(4) În cazul în care recursul a fost declarat în termenul prevăzut la alin. (1), solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării recursului.

(5) Termenul de motivare a recursului este de 10 zile de la data comunicării sentinței.

Art. 67: Solutionarea recursului

Recursul se judecă în termen de 30 de zile de la înregistrarea sa de către tribunalul - secția de contencios administrativ - în a cărei circumscripție se află judecătoria a cărei hotărâre este atacată.

Art. 68: Renunțarea la judecată

- (1) Petentul poate sa renunte oricând la judecata fie verbal în sedinta, fie prin cerere scrisa.
- (2) Renuntarea se constata de instanta printr-o hotarâre cu drept de recurs în termen de 5 zile de la pronuntarea ei.

Art. 69: Exercitarea cailor de atac în afara termenului legal

(1) În cazul depunerii plângerii, respectiv a recursului în afara termenului legal, solicitantul poate cere suspendarea executării deciziei de returnare. Cererea de suspendare se soluționează în termen de 7 zile de la înregistrarea acesteia de către instanța de judecată competentă, care se va pronunța în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere irevocabilă.

(2) Până la momentul soluționării cererii de suspendare a executării deciziei de returnare, străinul nu poate fi îndepărtat de pe teritoriul statului român.

(3) În cazul în care instanța admite cererea de suspendare a executării deciziei de returnare, efectul suspensiv se acordă până în momentul pronunțării asupra cererii de repunere în termen.

(4) Strainul va beneficia de toate drepturile prevazute la art. 17 si 18 din momentul aditerii cererii de repunere în termen.

Art. 69¹ Aspecte privind aplicarea procedurii ordinare

Dispozițiile art. 56-69 se aplică în mod corespunzător și celorlalte proceduri prevăzute de prezenta lege, în măsura în care acestea din urmă nu conțin prevederi speciale sau dispoziții contrare.

Art. 70: Decizia de returnare

(1) În cazul solicitanților de azil care nu au obținut protecție internațională în România, Inspectoratul General pentru Imigrări emite decizia de returnare la momentul emiterii hotărârii de respingere a cererii de azil în faza administrativă.

(2) Executarea obligației de returnare stabilite prin decizia de returnare emisă potrivit alin. (1) se suspendă de drept până la finalizarea procedurii de azil.

(3) Până la soluționarea definitivă a căilor de atac, străinul prevăzut la alin. (1) beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru solicitantul de azil, iar acesta se poate prevala de orice schimbare a circumstanțelor intervenită după adoptarea deciziei de returnare, care ar fi de natură să aibă un impact semnificativ asupra aprecierii situației sale, aspect a cărui verificare revine instanței de judecată competente.

SECTIUNEA 2: Reunificarea familiei

Art. 71: Reunificarea familiei

(1) Beneficiarul protecției internaționale în România poate depune cerere de azil pentru membrii familiei sale prevăzuți la art. 2 lit. j), dacă aceștia nu se află pe teritoriul României.

(2) Aceste cereri se depun la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări.

(3) În cazul în care funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) apreciază că a fost făcută dovada legăturii de rudenie de către beneficiarul formei de protecție sau, după caz, a încheierii căsătoriei anterior intrării pe teritoriul României, va solicita misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare ale României acordarea vizei de scurtă ședere pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1), care dețin documente de călătorie valabile.

(3¹) Pentru membrii de familie prevăzuți la alin. (1) care nu dețin documente de călătorie valabile, sunt în imposibilitatea de a le obține și se află în afara țării de origine, la solicitarea funcționarului prevăzut la art. 48 alin. (2), misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează titluri de călătorie dintre cele prevăzute la art. 20 alin. (9) și acordă viză de scurtă ședere în vederea intrării în țară. Valabilitatea titlului de călătorie este de cel mult 30 de zile și încetează de drept la data intrării titularului pe teritoriul României.

(4) După intrarea pe teritoriul României a membrilor de familie, în cazul în care exista acordul acestora cu privire la cererea de azil, soluționarea cererii va fi făcută potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 72: Reunificarea familiei în cazul minorilor neînsotiti

(1) Reunificarea familială în cazul minorilor neînsotiti care beneficiază de o formă de protecție se face în funcție de interesul superior al copilului.

(2) Oficiul Național pentru Refugiați va declanșa procedura de reunificare a familiei din oficiu. Atunci când procedura de reunificare a familiei este declansată din oficiu, se cere acordul reprezentantului legal sau, după caz, și al minorului neînsotit. În toate cazurile se va ține cont de

opinia minorului neînsoțit și i se va acorda importanța cuvenită.

(3) În cazul în care a fost depistată familia minorului neînsoțit, funcționarul prevăzut la art. 48 alin.

(2) analizează posibilitatea și condițiile de realizare a reunității și emite o hotărâre motivată în acest sens.

(4) Hotărârea prevăzută la alin. (3) este supusă cailor de atac în condițiile art. 58-69.

Art. 73: Depistarea familiei în cazul minorului neînsoțit solicitant sau beneficiar al protecției Internaționale

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări ia măsuri cât mai curând posibil pentru depistarea familiei minorului neînsoțit, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia.

(2) Opinia minorului neînsoțit cu privire la depistarea familiei sale este luată în considerare și i se acordă importanța cuvenită, în raport cu vârsta și cu gradul de maturitate al acestuia.

(3) Datele și informațiile colectate în scopul prevăzut la alin. (1) sunt prelucrate cu respectarea principiului confidențialității, mai ales atunci când viața sau integritatea fizică a unui minor ori a apropiaților acestuia care au rămas în țara de origine ar fi pusă în pericol.

Art. 74:

[textul din Art. 74 din capitolul V, secțiunea 2 a fost abrogat la 01-ian-2007 de Art. I, punctul 5. din Legea 18/2013]

SECȚIUNEA 3: Procedura accelerată

Art. 75: Cererile de azil care fac obiectul procedurii accelerate

(1) **Fac obiectul procedurii accelerate:**

a) cererile de azil evident nefondate;

b) cererile de azil ale persoanelor care, prin activitatea ori prin apartenența lor la o anumită grupare, prezintă un pericol pentru siguranța națională ori pentru ordinea publică în România;

c) cererile de azil ale persoanelor care provin dintr-o țară sigură de origine.

(2) Cererile de azil ale solicitanților care au nevoie de garanții procedurale sau de primire specială pot fi soluționate în procedură accelerată numai în situația de la alin. (1) lit. b).

Art. 76: Cererile de azil evident nefondate

(1) **Cererea de azil este considerată evident nefondata dacă se constată:**

a) lipsa de fundament a invocării unei temeri de persecuție sau a expunerii la un risc serios în țara de origine, în condițiile art. 23 sau ale art. 26;

b) inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competente în materie de refugiați ori recurgera, în mod abuziv, cu rea-credință, la procedura de azil.

(2) Lipsa de fundament al invocării unei temeri de persecuție sau a expunerii la un risc serios în țara de origine există în următoarele cazuri:

a) solicitantul nu invocă nicio temere de persecuție în sensul art. 23 sau o expunere la un risc serios în sensul art. 26;

b) solicitantul nu oferă date sau informații în sensul că ar fi expus unei temeri de persecuție sau unui risc serios ori relatarile sale nu conțin detalii circumstanțiale sau personale;

c) cererea de azil este evident lipsită de credibilitate, în sensul că relatarea solicitantului este incoerentă, contradictorie sau flagrant neadeverată față de situația din țara sa de origine;

d) [textul din Art. 76, alin. (2), litera D. din capitolul V, secțiunea 3 a fost abrogat la 27-ian-2014 de Art. I, punctul 28. din Ordonanța 1/2014]

(3) Inducerea în eroare, în mod deliberat, a organelor cu competente în materie de refugiați ori recurgera abuzivă la procedura de azil există în toate cazurile în care solicitantul, fără a oferi o explicație plauzibilă, se află în una dintre următoarele situații:

a) a depus cererea de azil sub o identitate falsă sau a prezentat documente false ori falsificate, susținând că sunt autentice;

b) după depunerea cererii de azil, în mod deliberat a prezentat elemente false în legătură cu aceasta;

c) cu rea-credință a distrus, a deteriorat, a aruncat sau a înstrăinat documentul pentru trecerea frontierei sau un document relevant pentru cererea sa, fie pentru a-și stabili o identitate falsă în scopul solicitării și acordării statutului de refugiat, fie pentru a îngreuna soluționarea cererii sale;

d) în mod deliberat a ascuns faptul că a mai depus anterior o cerere de azil în una sau în mai multe țări, în special atunci când s-a folosit de o identitate falsă;

e) a depus o cerere de azil cu scopul evident de a împiedica punerea iminentă în executare a unei măsuri dispuse de autoritățile competente, de scoatere din țară, de extrădare sau de expulzare, deși anterior dispunerii unei astfel de măsuri a avut posibilitatea să depună o asemenea cerere;

f) solicitantul a intrat pe teritoriul României în mod ilegal sau și-a prelungit ilegal șederea și, fără un motiv întemeiat, fie nu s-a prezentat la autorități, fie nu și-a depus cererea de protecție internațională cât mai curând posibil, având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriu;

g)[textul din Art. 76, alin. (3), litera G. din capitolul V, secțiunea 3 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 68. din Legea 331/2015]

(4) Motivele enumerate la alin. (1), precum și cererile de azil prevăzute la art. 75 alin. (1) lit. b) și c) nu pot să prevaleze temerii bine întemeiate de persecuție conform art. 23 sau expunerii la un risc serios în sensul art. 26.

Art. 77: Tari sigure de origine

(1) Sunt considerate țări sigure de origine statele membre ale Uniunii Europene, precum și alte state stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, pe bază de listă, la propunerea Inspectoratului General pentru Imigrări, luând în considerare o serie de criterii, între care:

a) situația respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, astfel cum acestea sunt prevăzute și garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994 privind ratificarea Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a protocoalelor adiționale la această convenție, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Convenția europeană, și/sau Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat de România prin Decretul nr. 212/1974, și/sau Convenția împotriva torturii și a altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, adoptată la New York la 10 decembrie 1984, la care România a aderat prin Legea nr. 19/1990, în special drepturile de la care nu este permisă nicio derogare, în conformitate cu art. 15 alin. (2) din Convenția europeană;

b) funcționarea principiilor democratice, a pluralismului politic și a alegerilor libere, precum și existența unor instituții democratice funcționale care să asigure garantarea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

c) existența unor mecanisme eficiente de sesizare a încălcării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

d) respectarea principiului nereturnării, în conformitate cu prevederile Convenției de la Geneva;

e) existența unor factori de stabilitate.

(2) În procesul de determinare a țării sigure de origine, Inspectoratul General pentru Imigrări ia în considerare informații furnizate de alte state membre, de BESA, de înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), de Consiliul Europei sau de alte organizații internaționale relevante.

(3) Inspectoratul General pentru Imigrări reexaminează periodic situația din țările terțe desemnate ca

țări de origine sigure, iar pe baza informațiilor rezultate, actualizează lista menționată la alin. (1).

(4) Cererea de azil a străinului care provine dintr-o țară de origine sigură este respinsă ca evident nefondată, cu excepția cazului în care situația de fapt sau dovezile prezentate de solicitant arată existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în sensul art. 23 sau expunerii la un risc serios în sensul art. 26. În acest caz solicitantul primește accesul la procedura ordinară.

Art. 78: Momentul declansarii procedurii accelerate

Procedura accelerata poate fi declansata în cursul procedurii ordinare la data la care functionarul anume desemnat constata existenta uneia dintre situatiile prevazute la art. 75.

Art. 79: Solutionarea cererilor de azil care fac obiectul procedurii accelerate

Functionarul prevazut la art. 48 alin. (2), dupa efectuarea interviului si analizarea motivelor invocate în sustinerea cererii de azil, se pronunta în termen de 3 zile de la declansarea procedurii accelerate.

Art. 80: Cai de atac

(1) În cazul în care a fost pronunțată o hotărâre de respingere a cererii ca evident nefondată, termenul de depunere a plângerii este de 7 zile de la comunicare. În cazul în care plângerea este depusă în termenul legal, solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pe perioada soluționării plângerii.

(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

Art. 81: Hotarârea instantei de judecata

(1) Instanta de judecata solutioneaza plângerea în termen de 10 zile si pronunta o hotarâre motivata, prin care:

- a) admite plângerea și retine cauza spre soluționare în procedura ordinară;
- b) menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Hotărârea instanței prevăzută la alin. (1) lit. b) este irevocabilă.

(3) [textul din Art. 81, alin. (3) din capitolul V, secțiunea 3 a fost abrogat la 18-mai-2023 de Art. I, punctul 7. din Ordonanța urgentă 35/2023]

SECTIUNEA 4: Procedura la frontiera

Art. 82: Depunerea unei cereri de azil în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

Cererea de azil depusa la organele teritoriale ale Politiei de Frontiera Române dintr-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat este înaintata de îndata structurii competente a Oficiului National pentru Refugiati, care o analizeaza si pronunta o hotărâre în termen de 3 zile de la primire.

Art. 83: Soluționarea cererilor de protecție internațională depuse în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

(1)Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), după efectuarea interviului și analizarea motivelor invocate pentru acordarea protecției internaționale, în raport cu datele privind situația din țara de origine, hotărâște:

- a)acordarea unei forme de protecție și a accesului la teritoriu; sau
- b)acordarea accesului la teritoriu și la procedura ordinară de azil, dacă cererea de azil nu poate fi respinsă pentru unul dintre motivele prevăzute la art. 76 alin. (1) ori dacă se constată existența unor mijloace de probă sau dovezi circumstanțiale care indică faptul că responsabilitatea de a analiza cererea de protecție internațională aparține unui alt stat membru sau dacă sunt indicii privind aplicabilitatea procedurii primei țări de azil, a procedurii țării terțe sigure sau a procedurii țării terțe europene sigure, după caz; sau
- c)respingerea cererii de azil ca evident nefondată și neacordarea accesului la teritoriu.

(2)Fac obiectul procedurii la frontieră și cererile de azil depuse, în condițiile art. 82, de străinii care au parcurs anterior o procedură de azil în România.

(3)În situația prevăzută la alin. (2) funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), în baza cererii motivate, a documentației prezentate de străin și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia, precum și după analizarea condițiilor prevăzute la art. 88 alin. (2), emite o hotărâre prin care:

- a)acordă accesul la teritoriu și la o nouă procedură de azil; sau
- b)respinge cererea ca inadmisibilă și nu acordă accesul la teritoriu.

(4)În situația prevăzută la alin. (1), dacă pe baza elementelor existente la dosar este posibilă emiterea unei hotărâri de acordare a accesului la procedura ordinară, solicitantul de azil nu mai este supus interviului prevăzut la art. 45.

Art. 84: Solicitanții de azil care necesită garanții procedurale speciale

(1) Cererile de azil ale solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale nu fac obiectul procedurii la frontieră, cu excepția cazurilor în care, din motive întemeiate, solicitantul poate fi considerat un pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională.

(2) Solicitanții de azil prevăzuți la alin. (1) primesc accesul la teritoriu și la procedura ordinară.

Art. 85: Cai de atac

(1) Împotriva hotărârii de respingere a cererii de azil prevăzute la art. 83 alin. (1) lit. c) și alin. (3) lit. b) străinul poate depune plângere în termen de 7 zile de la comunicare.

(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

Art. 86: Hotărârea instanței de judecată

(1) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) admite plângerea, acordă accesul la teritoriu și reține cauza pentru soluționare în procedura ordinară; sau

b) menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) Hotărârea instanței prevăzută la alin. (1) lit. b) este irevocabilă.

(3) În cazul în care cererea de azil a fost respinsă printr-o hotărâre irevocabilă, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră Române va lua măsuri în vederea returnării străinului.

Art. 87: Cazarea solicitanților de azil în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat

(1) Străinul care solicită o formă de protecție în România rămâne în zona de tranzit din punctul de control pentru trecerea frontierei de stat până la primirea hotărârii de aprobare a intrării în România sau, după caz, până la ramânerea irevocabilă a hotărârii de respingere a cererii de azil, dar nu mai mult de 20 de zile de la intrarea în zona de tranzit.

(2) Solicitantul de azil poate fi cazat în centre speciale de primire și cazare aflate în apropierea punctelor de control pentru trecerea frontierei de stat, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor și având regimul juridic al zonei de tranzit.

(3) Solicitantul de azil cazat în centrele prevăzute la alin. (2) beneficiază gratuit de masă în natură, în

conditiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(4) Persoanelor prevazute la alin. (3) nu li se aplica dispozitiile art. 17 alin. (1) lit. j) referitoare la sumele cuvenite pentru masa.

(5) După expirarea termenului prevazut la alin. (1), dacă cererea de azil nu este solutionata printr-o hotărâre irevocabila, strainului i se permite intrarea în tara.

(6) Pe perioada în care se afla în punctul de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul de azil are dreptul la asistenta juridico-sociala si la ajutoare umanitare din partea organizatiilor neguvernamentale cu atributii în materie de refugiasi, precum si din partea reprezentantei din România a Înaltului Comisariat al Natiunilor Unite pentru Refugiasi (UNHCR) si, de asemenea, are drepturile si obligatiile prevazute la art. 17-19, cu exceptia celor care intra în contradictie cu prevederile acestei proceduri.

(7) Solicitantului de protecție internațională i se comunică de îndată, în scris, într-o limbă pe care o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, informații privind procedura la frontieră, acordarea sau neacordarea accesului la teritoriu, drepturile și obligațiile pe care le are pe durata procedurii, modul de contestare a hotărârii emise de funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), precum și cu privire la posibilitatea de a solicita ajutor public judiciar în condițiile legii.

SECTIUNEA 5: Procedura de solutionare a cererii de acordare a accesului la o noua procedura de azil

Art. 88: Conditiiile de depunere a cererii de acordare a accesului la o noua procedura de azil

(1) Cererea de acordare a accesului la o noua procedura de azil poate fi depusa numai daca sunt îndeplinite, cumulativ, urmatoarele conditii:

- a) sa fie depusa personal, persoana sa se afle pe teritoriul României; si
- b) să fi fost finalizată procedura anterioară de soluționare a cererii de azil sau, după caz, a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, fără ca străinul să fi obținut o formă de protecție, ori să fi fost finalizată procedura de anulare sau de încetare în urma căreia forma de protecție a fost anulată ori a încetat.

(2) Accesul la o noua procedura de azil se acorda daca sunt îndeplinite, alternativ, urmatoarele conditii:

- a) solicitantul invocă elemente noi care nu au putut fi prezentate din motive neimputabile acestuia și care au apărut pe parcursul sau după finalizarea procedurii anterioare, în sensul alin. (1) lit. b).

Solicitantul este obligat să facă dovada existenței elementelor noi invocate și a imposibilității prezentării lor până la data depunerii cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil. Elementele noi invocate nu pot fi rezultatul unor acțiuni provocate de solicitant în scopul obținerii unei forme de protecție internațională din partea statului român;

b)de la data finalizării procedurii de azil anterioare, în sensul alin. (1) lit. b), au survenit transformări de ordin politic, social, militar sau legislativ în țara de origine, de natura a avea consecințe grave pentru solicitant.

(3)Depunerea personală a cererii nu va fi obligatorie în cazul străinilor care sunt luați în custodie publică de Autoritatea pentru Străini și de structurile sale teritoriale, se află în arest preventiv sau în cursul executării unei pedepse privative de libertate.

(4)Cererile de acordare a accesului la o nouă procedură de azil, aparținând străinilor aflați în situațiile prevăzute la alin. (3), vor fi transmise de îndată structurii specializate pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări de către organele în custodia sau, după caz, în arestul ori în detenția cărora aceștia se află.

Art. 88¹: Drepturile și obligațiile străinului pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1)Pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil străinul are următoarele drepturi:

a)de a fi informat, în mod gratuit, în scris, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, în momentul depunerii cererii, cu privire la procedura de urmat și termenii din cadrul acestei proceduri, drepturile și obligațiile pe care le are pe parcursul procedurii, precum și despre posibilele consecințe ale nerespectării acestor obligații și ale lipsei de cooperare cu autoritățile;

b)de a primi, la cerere, personal sau, în temeiul unei autorizări în acest sens, prin avocat sau prin reprezentantul organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal, copii ale documentelor din dosarul personal pe baza cărora este sau urmează să fie luată o hotărâre cu privire la cererea sa;

c)de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret în orice fază a procedurii;

d)de a contacta și a fi asistat de un funcționar al înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) în orice fază a procedurii;

e)de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine, în orice fază a procedurii,

(2)Pe parcursul procedurii de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil străinul are următoarele obligații:

- a)de a prezenta autorităților competente, în scris, cererea motivată;
 - b)dea prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la persoana și la cererea sa;
 - c)dea depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală;
 - d)de a preda documentul pentru trecerea frontierei de stat, în cazul în care este în posesia unui asemenea document;
 - e)de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la orice schimbare de reședință;
 - f)dea răspunde la solicitările Inspectoratului General pentru Imigrări;
 - g)de a respecta legile statului român, precum și măsurile dispuse de Inspectoratul General pentru Imigrări.
- (3)Fondurile bănești necesare pentru asigurarea drepturilor prevăzute la alin. (1) lit. c) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 89: Acordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României

(1)În cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 88 alin. (1), strainul are permisiunea de a rămâne pe teritoriul României pentru o perioadă de 5 zile de la data înregistrării cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil.

(2)Dispozițiile alin. (1) nu se aplică atunci când:

- a)din documentele de la dosar rezultă că depunerea cererii este făcută în mod abuziv pentru a împiedica scoaterea străinului de pe teritoriul României;
- b)străinul depune o cerere de acces la o nouă procedură de azil, după ce anterior o cerere de acest tip a fost respinsă ca inadmisibilă sau, dacă în urma acordării accesului la o nouă procedură de azil, cererea sa a fost respinsă ca evident nefondată.

(2¹)Prevederile alin. (2) se aplică numai în situația în care se consideră că prin punerea în executare a deciziei de returnare nu se aduce atingere principiului nereturnării.

(3)În cazurile prevăzute la alin. (2) se va emite de îndată o hotărâre prin care se justifică neacordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României. Această hotărâre se comunică direct străinului care a

fost informat cu privire la data la care trebuie să se prezinte la sediul structurii specializate pe probleme de azil a Inspectoratului General pentru Imigrări. În cazul în care străinul nu se prezintă la data stabilită și nici nu prezintă motive care să justifice absența sa, comunicarea se face potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (2) și (3), care se aplică în mod corespunzător.

(4) Împotriva hotărârii prevazute la alin. (3) se poate face plângere în termen de două zile de la comunicare.

(5) Soluționarea plângerii este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

(6) Hotărârea instanței prevazute la alin. (5) este irevocabilă.

Art. 90: Analizarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedura de azil

Soluționarea cererii de acordare a accesului la o nouă procedura de azil, depusă în condițiile art. 88, este de competența funcționarului prevazut la art. 48 alin. (2).

Art. 91:

Hotărârea de soluționare a cererii de acordare a accesului la O nouă procedură de azil

(1) Hotărârea se pronunță în termen de 5 zile de la data înregistrării cererii, în baza cererii motivate, a documentației prezentate de străin și în raport cu elementele existente la dosarul personal al acestuia.

(2) Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) emite o hotărâre prin care:

a) acordă accesul la o nouă procedură de azil; sau

b) respinge cererea ca inadmisibilă,

(3) Hotărârea se comunică străinului de îndată, în scris, prin comunicare directă de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia. Hotărârea comunicată este însoțită de o informare în scris, în limba română și într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la soluția de admitere sau de respingere a cererii sale și condițiile în care hotărârea poate fi contestată, după caz.

(4) Hotărârea prevăzută la alin. (2) poate fi comunicată, după caz, avocatului sau reprezentantului organizației neguvernamentale care îl reprezintă în mod legal pe solicitant, în măsura în care solicitantul a precizat în mod expres acest lucru. Comunicarea se realizează direct de către reprezentanții Inspectoratului General pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de

primire, la adresa indicată de avocat sau reprezentantul organizației neguvernamentale.

(5)În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (3) sau (4), aceasta se face prin afișarea, la sediul structurii Inspectoratului General pentru Imigrări emitente, unei note de informare care cuprinde: numărul cererii, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cerere, termenul de depunere a plângerii și instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii, precum și data afișării. Nota de informare este afișată pe toată durata termenului de depunere a plângerii, iar hotărârea se consideră a fi comunicată de la data afișării notei de informare.

(6)În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 88 alin. (1), se emite de îndată o hotărâre potrivit alin. (2) lit. b) la care se anexează o informare cu privire la faptul că nu beneficiază de permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Dispozițiile alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 92: Efectele hotărârii de acordare a accesului la o noua procedura de azil

În cazul în care strainul primește accesul la o noua procedura de azil, acesta are drepturile și obligațiile prevăzute la art. 17-19.

Art. 93: Cai de atac

(1)Împotriva hotărârii prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de acordare a accesului la o noua procedura de azil se poate face plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

(2)Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

(3)Exercitarea cail de atac împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiati nu atrage și acordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României.

(4)În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere să i se acorde permisiunea de a rămâne pe teritoriul României. Cererea de acordare a permisiunii de a rămâne pe teritoriul statului român se soluționează în regim de urgență de către instanța de judecată competentă, care se pronunță în camera de consiliu, cu citarea părților, printr-o încheiere definitivă.

(5)Strainul are dreptul de a rămâne pe teritoriul României pâna la pronunțarea instantei asupra cererii prevăzute la alin. (4).

(6) Permișunea de a rămâne pe teritoriul României se acorda până la momentul pronunțării instanței asupra plângerii.

(7) Dispozițiile alin. (4)-(6) nu sunt aplicabile în cazul plângerii formulate împotriva hotărârii emise potrivit art. 91 alin. (6).

Art. 94: Solutionarea plângerii

(1) Instanța soluționează plângerea, fără audierea străinului, în termen de 30 de zile, și pronunță o hotărâre motivată, prin care:

a) respinge plângerea; sau

b) admite plângerea, acordă accesul la o nouă procedură de azil și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedura ordinară.

(2) Hotărârea instanței prevăzută la alin. (1) este irevocabilă.

Art. 94¹: Excepție de la procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil

(1) Procedura de soluționare a cererii de acordare a accesului la o nouă procedură de azil nu se aplică în cazul în care străinul depune o nouă cerere de protecție internațională în România și dacă:

a) se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 19 alin. (2) sau (3) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil în examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate în unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr 180 din 29 iunie 2013, iar procedura de azil anterioară a fost finalizată prin decizie de închidere a dosarului; sau
b) cererea a fost depusă în termen de 9 luni de la emiterea deciziei de închidere ca urmare a renunțării implicite.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) se aplică procedura ordinară de soluționare a cererii de protecție internațională, reglementată de prezenta lege.

SECȚIUNEA 6: SECȚIUNEA 6: Procedura primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure

Art. 95: Prima țară de azil

(1)În cazul în care străinul a tranzitat anterior o țară terță, în care i s-a acordat protecție, aceasta este considerată prima țară de azil pe baza următoarelor criterii:

- a) viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;
- b) nu există niciun risc serios în sensul prezentei legi;
- c) este respectat principiul nereturnării în conformitate cu Convenția de la Geneva;
- d) este respectată interdicția expulzării într-un stat în care Străinul poate fi torturat sau supus unor tratamente crude, inumane ori degradante;
- e) protecția acordată subzistă.

(2)În situația prevăzută la alin. (1), dacă în urma unei analize individuale se constată că sunt îndeplinite criteriile pe baza cărora o țară poate fi considerată primă țară de azil și dacă străinul este readmis de această țară, Inspectoratul General pentru Imigrări poate respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată.

Art. 96: Țara terță europeană sigură

(1)Este considerată țară terță europeană sigură o țară europeană care nu este un stat membru al Uniunii Europene și care îndeplinește următoarele criterii:

- a) a ratificat și respectă prevederile Convenției de la Geneva fără niciun fel de limitări geografice;
- b) dispune de o procedură de azil prevăzută prin legislația internă;
- c) a ratificat Convenția europeană și respectă prevederile acesteia, inclusiv standardele cu privire la căile de atac efective.

(2)În situația în care străinul a încercat să intre sau a intrat ilegal în România venind dintr-o țară terță europeană sigură și această țară și-a exprimat acordul privind reprimirea acestuia, Inspectoratul General pentru Imigrări, pe baza unei analize individuale, respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată.

Art. 97: Țara terță sigură

(1)Este considerată țară terță sigură o țară cu privire la care există suficiente garanții că pe teritoriul acesteia respectarea drepturilor unui solicitant de protecție internațională este realizată în conformitate cu următoarele principii:

- a) viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un grup social sau opinii politice;

- b) nu există niciun risc serios în sensul prezentei legi;
- c) este respectat principiul nereturnării în conformitate cu Convenția de la Geneva;
- d) este respectată interdicția expulzării într-un stat în care străinul ar putea fi supus torturii sau față de care să fie aplicate tratamente crude, inumane ori degradante;
- e) există posibilitatea de a solicita recunoașterea statutului de refugiat și, în cazul în care acest statut este acordat, de a beneficia de protecție conform Convenției de la Geneva.

(2) Inspectoratul General pentru Imigrări respinge ca inadmisibilă cererea de azil, prin hotărâre motivată, atunci când pe baza unei analize individuale constată că:

- a) principiile enunțate la alin. (1) sunt respectate de către țara terță; și
- b) țara terță și-a exprimat acordul cu privire la primirea străinului pe teritoriul său; și
- c) există o legătură între solicitantul de protecție internațională și țara terță, iar pe baza respectivei legături se poate aprecia în mod rezonabil că țara este sigură în raport de situația sa personală.

Art. 97¹: Procedura primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure

(1) Solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu, situația personală pentru a se stabili dacă în cazul său sunt aplicabile prevederile art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2).

(2) Hotărârea prevăzută la art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2) se emite fără analizarea pe fond a cererii solicitantului și se comunică în condițiile prezentei legi.

(3) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2) solicitantul poate depune plângere, dispozițiile art. 80-81 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) După comunicarea hotărârii prevăzute la art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2), Inspectoratul General pentru Imigrări informează autoritățile țării terțe europene sigure sau, după caz, ale țării terțe sigure] în limba țării respective, cu privire la faptul că cererea solicitantului nu a fost analizată pe fond.

(5) Atunci când constată neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 95, 96 sau, după caz, art. 97, Inspectoratul General pentru Imigrări acordă accesul la procedura de azil, în baza unei hotărâri motivate, și analizează cererea de azil în conformitate cu procedurile prevăzute în prezenta lege.

Art. 97²: Lista țărilor terțe europene sigure și a țărilor terțe sigure

Lista țărilor terțe europene sigure și a țărilor terțe sigure se constituie la propunerea Inspectoratului General pentru Imigrări, în baza criteriilor prevăzute la art. 96 alin. (1), respectiv cu luarea în considerare a gradului de respectare a principiilor prevăzute la art. 97 alin. (1). Lista se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 97³: Transferurile în cadrul procedurii primei țări de azil, a țării terțe europene sigure și a țării terțe sigure

(1) Transferurile persoanelor care fac obiectul procedurii prevăzute în această secțiune se realizează în conformitate cu convențiile și acordurile la care România este parte, iar coordonarea la nivel național a implementării transferurilor revine Ministerului Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări.

(2) În temeiul hotărârii prevăzute la art. 95 alin. (2), art. 96 alin. (2) și art. 97 alin. (2), Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura transferului către prima țară de azil, țara europeană sigură sau țara terță sigură.

(3) În vederea realizării transferului potrivit alin. (2), îndepărtarea străinului de pe teritoriul se face sub escortă, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru transferul persoanelor în prima țară de azil, țara europeană sigură sau țara terță sigură, Inspectoratul General pentru Imigrări eliberează laissez-passer, la care fac referire convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(5) Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de transportul intern și internațional al persoanelor transferate, de paza și escortarea acestora pe parcursul transportului, de eliberarea laissez-passer pentru trecerea frontierelor externe, în condițiile prevăzute de convențiile și acordurile la care România este parte, se suportă din bugetul Ministerului Afacerilor Interne, prin inspectoratul General pentru Imigrări, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

CAPITOLUL VI: Procedura încetării sau anulării formei de protecție

Art. 98: Încetarea statutului de refugiat

(1) Statutul de refugiat recunoscut în temeiul art. 23 sau 24 încetează atunci când beneficiarul sau:

- a) s-a repus în mod voluntar sub protecția țării a cărei cetățenie o are; sau
- b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau
- c) a dobândit o nouă cetățenie și se bucură de protecția statului a cărui cetățenie a dobândit-o; sau
- d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a parasit-o ori în afara țării a cărei cetățenie a stat ca urmare a motivelor pentru care i s-a recunoscut statutul de refugiat; sau
- e) nu mai poate continua să refuze protecția țării a cărei cetățenie o are, datorită faptului că

împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat au încetat să existe, și nu poate invoca, pentru a motiva acest refuz, motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare;

f) fiind o persoană fără cetățenie, este în măsură să se întoarcă în țara în care avea reședința obișnuită, nemaieexistând împrejurările în urma cărora i s-a recunoscut statutul de refugiat.

g) renunță în mod expres, în scris, la statutul de refugiat recunoscut de statul român.

(2) Prevederile alin. (1) lit. e) nu se aplică persoanei careia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză protecția țării a cărei cetățenie o are.

(3) Prevederile alin. (1) lit. f) nu se aplică persoanei careia i s-a recunoscut statutul de refugiat și care, din motive imperioase ce se referă la persecuții anterioare, refuză să se întoarcă în țara în care în mod obișnuit își avea reședința.

(4) Beneficiarul statutului de refugiat care se află în situația prevăzută la alin. (1) lit. g) este informat, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la consecințele actului de renunțare.

Art. 99: Încetarea protecției subsidiare

(1) Protecția subsidiară acordată în temeiul art. 26 sau 27 încetează atunci când împrejurările care au condus la acordarea acesteia au încetat să existe ori s-au schimbat într-o asemenea măsură, încât această formă de protecție nu mai este necesară, precum și atunci când beneficiarul renunță în mod expres, în scris, la protecția subsidiară acordată de statul român.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică cetățeanului străin sau apatridului căruia i s-a acordat protecția subsidiară și care poate invoca motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza protecția țării a cărei cetățenie o are sau, după caz, a țării în care își avea reședința obișnuită.

(3) Beneficiarul protecției subsidiare care renunță în mod expres la această formă de protecție, potrivit alin. (1), este informat, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la consecințele actului de renunțare.

Art. 100: Anularea statutului de refugiat

Statutul de refugiat se anulează în următoarele situații:

a) persoana careia i s-a recunoscut statutul de refugiat a dat declarații false, a omis să prezinte anumite

date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru recunoasterea formei de protectie, si nu exista alte motive care sa conduca la mentinerea statutului de refugiat;

b)dupa acordarea formei de protectie s-a descoperit ca strainul se afla in una dintre situatiile prevazute la art. 25.

Art. 101: Anularea protectiei subsidiare

Protectia subsidiara se anuleaza in urmatoarele situatii:

a)in cazul in care, dupa acordarea protectiei subsidiare, s-a descoperit ca strainul se afla in una dintre situatiile prevazute la art. 28;

b)atunci cand persoana careia i s-a acordat protectie subsidiara a dat declaratii false, a omis sa prezinte anumite date sau s-a folosit de documente false, care au fost decisive pentru acordarea formei de protectie, si nu exista alte motive care sa conduca la mentinerea protectiei subsidiare.

Art. 102: Declansarea procedurii de incetare sau de anulare

(1)Procedura de incetare sau de anulare a protectiei internationale se declanseaza de Inspectoratul General pentru Imigrari din oficiu sau la propunerea uneia dintre institutiile cu atributii in domeniul securitatii nationale ori al ordinii publice, atunci cand apar elemente sau date noi care indica existenta unor motive pentru reanalizarea situatiei persoanelor care beneficiaza de protectie internationala in sensul prezentei legi.

(2)In cazul in care procedura de incetare sau de anulare a protectiei internationale este declansata la propunerea uneia dintre institutiile cu atributii in domeniul securitatii nationale ori al ordinii publice, Inspectoratul General pentru Imigrari informeaza respectiva institutie cu privire la finalitatea procedurii.

Art. 103: Reanalizarea situatiei persoanelor care au primit o forma de protectie

(1)**Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2), responsabil de caz, informează, în scris, beneficiarul protecției internaționale cu privire la:**

a)inițierea procedurii de incetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale acordate de statul român, precum și motivele care au determinat inițierea procedurii;

b)drepturile și obligațiile pe care le are pe durata acestei proceduri;

c)posibilitatea de a prezenta, în cadrul unui interviu personal sau printr-o declarație scrisă, motivele pentru care protecția sa internațională ar trebui să fie menținută.

(2)**Pe durata procedurii de incetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale acordate**

de statul român, străinul care a beneficiat de o astfel de protecție are următoarele drepturi și obligații:

- a) dreptul de a fi asistat de un avocat;
- b) dreptul de a i se asigura, în mod gratuit, un interpret;
- c) dreptul de a contacta și de a fi asistat de un funcționar al înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR);
- d) dreptul de a fi consiliat și asistat de un reprezentant al organizațiilor neguvernamentale, române sau străine;
- e) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații juridice și procedurale, inclusiv informații privind procedura în faza administrativă, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă, luând în considerare situația personală a străinului;
- f) dreptul de a i se furniza, la cerere, informații pentru a clarifica motivele unei hotărâri de încetare sau, după caz, de anulare a protecției internaționale în faza administrativă și pentru a explica modul în care poate fi atacată o astfel de hotărâre, în condițiile legislației privind ajutorul public judiciar în materie civilă;
- g) obligația de a prezenta autorităților competente informații complete și reale cu privire la situația personală;
- h) obligația de a depune toate documentele pe care le are la dispoziție și care au relevanță cu privire la situația sa personală;
- i) obligația de a urmări stadiul procedurii și de a informa Inspectoratul General pentru Imigrări cu privire la schimbarea reședinței, în termen de cel mult 5 zile de la ivirea situației;
- j) obligația de a răspunde la solicitările organelor cu atribuții în domeniul azilului.

(3) Efectuarea interviului nu va fi necesară în cazul beneficiarului formei de protecție aflat în situația prevăzută la art. 98 alin. (1) lit. c), dacă a dobândit cetățenia română.

(4) În situația în care beneficiarul formei de protecție nu se prezintă la interviu, funcționarul va soluționa cazul pe baza documentelor existente la dosarul personal.

(5) Reanalizarea cazului se va realiza în procedura ordinară sau accelerată. Funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) va decide cu privire la reanalizarea cazului în procedura accelerată, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 75.

(6) Inspectoratul General pentru Imigrări acordă, la cerere, înaltului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) acces la informații privind desfășurarea procedurii de reanalizare a situației beneficiarilor protecției internaționale și la hotărârile emise, dacă străinul și-a exprimat acordul cu privire la acest lucru. În îndeplinirea misiunii sale de supraveghere pe care i-o conferă art. 35 din

Convenția de la Geneva, înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) are dreptul să își prezinte opiniile în fața autorităților competente, cu privire la procedura de reanalizare a situației beneficiarilor protecției internaționale, în orice etapă a acestei proceduri.

Art. 104: Hotărârea de încetare sau de anulare a unei forme de protecție

(1) În urma analizării elementelor existente la dosar și, după caz, a motivelor invocate pe parcursul interviului, funcționarul prevăzut la art. 48 alin. (2) va emite o hotărâre motivată prin care:

- a) mentine forma de protecție acordată; sau
- b) constată încetarea formei de protecție; sau
- c) dispune anularea formei de protecție.

(2) Constatarea încetării sau dispunerea anularii formei de protecție nu produce efecte cu privire la membrii de familie ai persoanei cu privire la care a fost emisă hotărârea prevăzută la alin. (1).

(3) În funcție de motivele care au stat la baza pronunțării hotărârii de încetare sau de anulare a formei de protecție, funcționarul anume desemnat prevăzut la art. 48 alin. (2) poate menționa, după caz, obligația de părăsire a teritoriului.

(4) Atunci când hotărârea prevăzută la alin. (3) cuprinde mențiunea cu privire la obligația de părăsire a teritoriului României, în temeiul acesteia, Oficiul Român pentru Imigrări va emite și va pune în aplicare decizia de returnare.

Art. 105: Cai de atac

Împotriva hotărârilor prevăzute la art. 104 alin. (1) lit. b) și c) strainul poate face plângere în condițiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 106: Statutul persoanei în cazul încetării sau anularii formei de protecție

(1) Dacă rămâne în continuare pe teritoriul României după finalizarea procedurii de încetare sau, după caz, de anulare a formei de protecție, persoana cu privire la care s-a constatat încetarea sau s-a dispus anularea formei de protecție acordate se supune prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

(2) Regimul juridic prevăzut la alin. (1) nu se va aplica persoanelor a căror formă de protecție a încetat ca urmare a dobândirii cetățeniei române.

CAPITOLUL VII: Procedura transferului de responsabilitate asupra statutului de refugiat

Art. 107: Competenta aplicarii Acordului european asupra transferului responsabilitatii cu privire la refugiati

Ministerul Administratiei si Internele, prin Oficiul National pentru Refugiati, este autoritatea abilitata cu implementarea prevederilor Acordului european asupra transferului responsabilitatii cu privire la refugiati, adoptat la Strasbourg la 16 octombrie 1980, denumit în continuare Acordul european, ratificat prin Legea nr. 88/2000 pentru ratificarea Acordului european asupra transferului responsabilitatii cu privire la refugiati, adoptat la Strasbourg la 16 octombrie 1980.

Art. 108: Declansarea procedurii

Procedura transferului de responsabilitate asupra statutului de refugiat se initiaza de catre Oficiul National pentru Refugiati în urmatoarele situatii:

- a) din momentul sesizarii sale, printr-o cerere scrisa, de catre strainul sau apatridul care se afla pe teritoriul României si al carui statut de refugiat a fost recunoscut într-un stat semnatar al Acordului european;
- b) din oficiu, din momentul în care se constata îndeplinirea conditiilor privind preluarea responsabilitatii statutului de refugiat recunoscut în România de catre un stat semnatar al Acordului european;
- c) din momentul sesizarii sale de catre un stat semnatar al Acordului european cu privire la preluarea responsabilitatii statutului de refugiat de catre România.

Art. 109: Depunerea cererii de aprobare a transferului de responsabilitate

(1) Cererea de aprobare a transferului de responsabilitate prevăzută la art. 108 lit. a) se depune personal la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări, prezentându-se în scris motivele pentru aprobarea transferului de responsabilitate asupra statutului de refugiat, precum și dovida faptului că i-a fost recunoscut statutul de refugiat într-un stat semnatar al Acordului european.

(2) Hotărârea definitiva privind acordarea statutului de refugiat, precum si documentul de calatorie eliberat refugiatilor în conformitate cu prevederile Conventiei de la Geneva, emise de autoritatile unui stat semnatar al Acordului european, constituie dovida recunoasterii statutului de refugiat.

(3) În situatia în care nu pot fi prezentate documentele prevazute la alin. (2), vor fi efectuate verificari suplimentare.

Art. 110: Hotarârea privind transferul de responsabilitate

(1) Funcionarul Oficiului National pentru Refugiati anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2)

analizeaza cererea în conformitate cu prevederile Acordului european si în termen de 30 de zile de la primirea cererii hotaraste:

a) admiterea cererii privind transferul responsabilitatii; sau

b) respingerea cererii privind transferul responsabilitatii.

(2) Împotriva hotărârii de respingere a cererii privind transferul responsabilitatii asupra statutului de refugiat strainul poate depune plângere în termen de 10 zile de la comunicarea hotărârii.

(3) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilitatii, Oficiul National pentru Refugiati va informa autoritatile statului semnatar al Acordului european ca transferul de responsabilitate asupra statutului de refugiat a avut loc.

Art. 111: Calea de atac

(1) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.

(2) Instanta prevazuta la alin. (1) analizeaza plângerea si, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cauzei pe rol, pronunta o hotarâre motivata prin care:

a) admite plângerea si aproba transferul responsabilitatii asupra statutului de refugiat; sau

b) respinge plângerea.

(3) Hotărârea instantei de judecata este definitiva si irevocabila.

Art. 112: Efectele hotărârii privind constatarea transferului responsabilitatii

(1) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilitatii, strainul va avea drepturile si obligatiile prevazute la art. 20 si 21.

(1¹) În cazul admiterii cererii privind transferul responsabilității pentru un străin care are un permis de ședere pe termen lung eliberat de un alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări solicită acestui stat membru să modifice în consecință mențiunea privind acordarea protecției internaționale.

(2) În cazul respingerii cererii privind transferul responsabilitatii, strainului i se aplica în continuare dispozitiile legale privind regimul juridic al strainilor în România.

Art. 113: Transferul de responsabilitate în cazul refugiatilor recunoscuti în România

(1) În situatiile prevazute la art. 108 lit. b), functionarul anume desemnat în temeiul art. 48 alin. (2) emite din oficiu o hotarâre prin care se constata îndeplinirea conditiilor privind transferul de

responsabilitate prevazute de Acordul european si încetarea responsabilitatii statului român asupra statutului de refugiat recunoscut de autoritatile române.

(2) Hotarârea prevazuta la alin. (1) va fi emisa în termen de 30 de zile de la data la care se constata îndeplinirea conditiilor privind transferul de responsabilitate catre un stat semnatar al Acordului european.

(3) În termen de 20 de zile de la data emiterii hotarârii prevazute la alin. (1), Oficiul National pentru Refugiati va informa autoritatile statului semnatar al Acordului european ca responsabilitatea statului român asupra statutului de refugiat a încetat.

Art. 114: Solicitarile de readmisie cu privire la refugiatii recunoscuti în România

(1) În vederea determinarii responsabilitatii României de a readmite pe teritoriul sau un refugiat recunoscut, ca urmare a solicitarilor de readmisie adresate statului român în baza prevederilor Acordului european, Oficiul National pentru Refugiati va putea solicita autoritatilor statului semnatar al Acordului european care a facut cererea de readmisie informatii suplimentare cu privire la refugiatul pentru care s-a solicitat readmisia.

(2) În cazul în care se constata ca responsabilitatea asupra statutului de refugiat revine statului român conform prevederilor Acordului european, Oficiul National pentru Refugiati va informa autoritatile statului solicitant ca refugiatul va fi readmis pe teritoriul României.

(3) În cazul în care se constata ca responsabilitatea asupra statutului de refugiat nu revine statului român potrivit prevederilor Acordului european, Oficiul National pentru Refugiati va informa autoritatile statului solicitant ca refugiatul nu va fi readmis pe teritoriul României. În acest din urma caz Oficiul National pentru Refugiati va emite o hotarâre, în conformitate cu dispozitiile art. 108 lit. b) si ale art. 113 alin. (1).

CAPITOLUL VIII: Procedura statului membru responsabil

SECTIUNEA 1: Dispozitii generale privind statul membru responsabil

Art. 115: Preeminenta actelor direct aplicabile

(1) Începând cu data intrarii în vigoare a Tratatului de aderare la Uniunea Europeana, România va aplica prevederile conventiilor sau ale actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, care stabilesc criteriile si mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil depuse în unul dintre statele membre de un cetatean al unei tari terte.

(2) **Începând cu aceeasi data, România va aplica prevederile actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, referitoare la instituirea sistemului EURODAC, pentru compararea amprentelor, în**

vederea implementării eficiente a convențiilor sau actelor menționate la alin. (1). Competențele și atribuțiile instituțiilor implicate în implementarea sistemului EURODAC vor fi stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor.

*) Prevederile art. 115 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 116: Accesul la procedura de azil

(1) Unui solicitant de azil i se refuză accesul la procedura de azil în România dacă un alt stat membru este responsabil pentru examinarea cererii de protecție internațională, în conformitate cu prevederile Regulamentului Dublin.

(2) Atunci când niciun alt stat membru nu poate sau nu mai poate fi ținut responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art. 120 alin. (2) lit. b).

(3) În situația în care, după emiterea unei hotărâri de către Inspectoratul General pentru Imigrări sau pronunțarea unei hotărâri judecătorești de către instanța competentă privind determinarea responsabilității unui alt stat membru, se constată imposibilitatea efectuării transferului în acest stat membru din cauza unor circumstanțe excepționale generate de deficiențe sistemice ale procedurii de azil și ale condițiilor de primire a solicitanților, în sensul art. 3 alin. (2) din Regulamentul Dublin, Inspectoratul General pentru Imigrări continuă procedura de determinare a statului membru responsabil pentru a stabili dacă un alt stat membru poate fi desemnat responsabil.

(4) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin. (3) este determinat un stat membru responsabil, altul decât cel pentru care a fost emisă anterior o hotărâre, Inspectoratul General pentru Imigrări emite o nouă hotărâre pentru punerea în aplicare a art. 120 alin. (2) lit. a).

(5) Dacă în urma procedurii prevăzute la alin. (3) se stabilește că niciun alt stat membru nu poate fi considerat responsabil, termenul de soluționare a cererii de protecție internațională se reia, potrivit art. 120 alin. (2) lit. b).

Art. 117: Autoritatea de coordonare

Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, este desemnat autoritatea centrală responsabilă de implementarea Regulamentului Dublin și a Regulamentului Eurodac, în acele materii care intră în sfera sa de competență.

SECȚIUNEA 2: Dispoziții comune privind statul membru responsabil

Art. 118: Obligația de informare

(1) După înregistrarea cererii de protecție internațională, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea comunică solicitantului, pe bază de semnătură, informațiile conținute de broșura comună de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României.

(2) Dacă solicitantul este un minor neînsoțit, funcționarul desemnat al autorității la care a fost înregistrată cererea îi aduce la cunoștință acestuia, într-un mod adecvat nivelului său de înțelegere, informațiile conținute de broșura specială de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, completată cu informații suplimentare specifice României, reprezentantul legal al minorului neînsoțit luând la cunoștință, pe bază de semnătură, cu privire la efectuarea informării.

Art. 119: Procedura de determinare a statului responsabil în cazul solicitanților de protecție internațională

În cazul în care după depunerea cererii de protecție internațională, dar nu mai târziu de luarea unei hotărâri în procedura de azil națională, Inspectoratul General pentru Imigrări constată existența unor probe sau dovezi circumstanțiale care indică responsabilitatea altui stat membru de examinarea cererii, în temeiul Regulamentului Dublin, declanșează procedura în vederea determinării statului membru responsabil.

Art. 120: Hotărârea de stabilire a statului responsabil

(1) Analiza solicitărilor de stabilire a statului membru responsabil revine funcționarilor anume desemnați prin dispoziție a directorului Oficiului Național pentru Refugiați.

(2) În urma analizei probelor și a dovezilor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, după caz, precum și în situația în care statul membru solicitat nu comunică, în termenele prevăzute de Regulamentul Dublin, un răspuns la cererea de preluare sau de reprimire, funcționarii prevăzuți la alin. (1) pot hotărî:

- a) respingerea accesului la procedura de azil din România și dispunerea transferului străinului în statul membru responsabil; sau
- b) reluarea termenului de soluționare a cererii de azil în România.

(3) Hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați va fi motivată, în fapt și în drept, în conformitate cu prevederile convențiilor sau ale actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene, care stabilesc criteriile și mecanismele pentru determinarea statului membru responsabil cu examinarea unei cereri de azil

depuse de un cetatean al unei tari terte.

(4) Hotărârea de respingere conține motivele pentru care este respins accesul la procedura de azil în România și dispoziția de transfer în statul membru responsabil cu analizarea cererii de azil.

(5) Hotărârea de respingere se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.

(6) Hotărârea Oficiului National pentru Refugiatii este executorie.

*) Prevederile art. 120 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 121: Calea de atac

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a) se poate face plângere în termen de 5 zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil se suspendă până la expirarea termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Plângerea se depune, personal sau prin reprezentant, în condițiile art. 56, și este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(3) În cazul depunerii plângerii, solicitantul poate cere suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer. Cererea de suspendare se soluționează în regim de urgență în camera de consiliu, cu citarea părților, prin încheiere definitivă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) suspendă punerea în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra cererii de suspendare.

(5) În situații ce nu au putut fi luate în considerare la momentul emiterii hotărârii, funcționarii anume desemnați în temeiul art. 120 alin. (1) pot decide, din oficiu, suspendarea deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra plângerii. Măsura se comunică solicitantului, potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.

(6) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de maximum 30 de zile și pronunță o hotărâre motivată prin care:

- a) respinge plângerea și menține hotărârea Inspectoratului General pentru Imigrări;
- b) admite plângerea, anulează decizia de transfer în statul membru responsabil și dispune reluarea termenului de soluționare a cererii de protecție internațională în România.

(7) Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune reluarea

termenului de soluționare a cererii de protecție internațională în România, iar solicitantul a fost deja transferat în statul membru responsabil, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii acestuia pe teritoriul României.

Art. 122: Procedura de determinare a statului membru responsabil în cazul străinilor cu ședere ilegală

(1) Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare pentru a verifica dacă un străin depistat cu ședere ilegală pe teritoriul României a depus anterior o cerere de protecție internațională pe teritoriul unui alt stat membru, cu scopul exclusiv de a determina statul membru responsabil cu analiza cererii de protecție internațională.

(2) În cazul în care, în urma verificării amprentelor papilare, străinul a fost identificat într-un alt stat membru ori există dovezi circumstanțiale sau probe care conduc la determinarea responsabilității altui stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări inițiază procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac.

(3) Străinilor cu ședere ilegală supuși măsurilor de verificare prevăzute la alin. (2) li se comunică de către funcționarii din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări, sub semnătură, informațiile conținute de broșura comună de informare elaborată de Comisia Europeană potrivit art. 4 alin. (3) din Regulamentul Dublin, informații legate de procedura de amprentare și comparare a creștelor papilare, precum și informații suplimentare specifice României.

(4) În urma analizei probelor și dovezilor circumstanțiale aflate la dosar și a răspunsului primit din partea statului solicitat, după caz, precum și în situația în care statul membru solicitat nu răspunde în termenele prevăzute de Regulamentul Dublin, funcționarii anume desemnați potrivit prevederilor art. 120 alin. (1) pot decide transferul în statul membru responsabil, prin hotărâre motivată.

(5) Hotărârea se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.

(6) În situația în care statul solicitat nu își recunoaște responsabilitatea ori dovezile circumstanțiale sau probele nu indică responsabilitatea unui alt stat membru, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde măsurile ce se impun potrivit prevederilor legale privind regimul juridic al străinilor în România.

Art. 123: Calea de atac

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 122 alin. (4) se poate face plângere în termen de 5 zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil se suspendă până la expirarea

termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Plângerea se depune, personal sau prin reprezentant, în condițiile art. 56, și este de competența judecătorei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Inspectoratului General pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(3) În cazul depunerii plângerii, străinul poate cere suspendarea punerii în aplicare a deciziei de transfer. Cererea de suspendare se soluționează în regim de urgență, în camera de consiliu, cu citarea părților, prin încheiere definitivă.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) suspendă punerea în aplicare a deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra cererii de suspendare.

(5) În situații ce nu au putut fi luate în considerare la momentul emiterii hotărârii, funcționarii anume desemnați pot decide din oficiu suspendarea deciziei de transfer până la pronunțarea instanței asupra plângerii.

(6) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de maximum 30 de zile și pronunță o hotărâre motivată prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Inspectoratului General pentru Imigrări; sau

b) admite plângerea și anulează dispoziția de transfer în statul membru responsabil.

(7) Hotărârea instanței este definitivă.

(8) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune anularea dispoziției de transfer în statul membru responsabil, iar străinul a fost deja transferat în acel stat, Inspectoratul General pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii străinului pe teritoriul României.

Art. 124: Solicitari adresate României

(1) În cazul solicitărilor de preluare sau de reprimire adresate României, funcționarii anume desemnați din cadrul Oficiului National pentru Refugiati examineaza argumentele în fapt și în drept prezentate în solicitare, din perspectiva convențiilor sau a actelor direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(2) În vederea determinării responsabilității României de a prelua sau de a reprimi un străin, funcționarii anume desemnați vor avea dreptul să consulte și să verifice informațiile primite de la statul membru solicitant în bazele de date ale Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În cazul în care verificările făcute indică faptul că România este responsabilă conform prevederilor Regulamentului Dublin, funcționarii anume desemnați emit o decizie prin care România

declară că acceptă responsabilitatea, detaliile practice privind transferul ulterior fiind consemnate în respectiva decizie care se comunică statului membru solicitant.

(4)În cazul în care solicitarea de preluare sau de reprimire nu este susținută suficient de probe și dovezi circumstanțiale care să indice responsabilitatea României, funcționarii anume desemnați emit o decizie de neacceptare a responsabilității de analizare a cererii de protecție internațională.

(5)Decizia prevăzută la alin. (3) și (4) se comunică statului membru solicitant, în termenele prevăzute în actele juridice direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(6)În cazul în care este primită o cerere de reexaminare din partea statului membru solicitant, după analizarea acesteia, funcționarii anume desemnați emit o nouă decizie.

Art. 125: Transferuri

(1)Transferurile persoanelor care fac obiectul procedurii prevazute în acest capitol vor fi facute în conformitate cu conventiile sau cu actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, iar coordonarea la nivel national a implementarii transferurilor revine Ministerului Administratiei si Internelor, prin Oficiul National pentru Refugiati.

(2)În temeiul hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (2) lit. a), art. 122 alin. (4) și al deciziei prevăzute la art. 124 alin. (3), Inspectoratul General pentru Imigrări pune în executare măsura transferului în și din statul membru responsabil.

(2¹)În vederea realizării transferului în statul membru responsabil, îndepărtarea străinului de pe teritoriu se poate face voluntar, controlat prin conducerea la punctul de trecere a frontierei sau cu escortă până în țara de destinație. Îndepărtarea sub escortă se face în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3)Pentru transferul persoanelor în statul membru responsabil, Oficiul National pentru Refugiati elibereaza laissez-passer, la care fac referire conventiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(4)Sumele necesare în vederea acoperirii cheltuielilor ocazionate de transportul intern si international al persoanelor transferate, de paza si escortarea acestora pe parcursul

transportului, de eliberarea laissez-passer pentru trecerea frontierelor externe, în condițiile prevăzute de convențiile sau de actele direct aplicabile ale Uniunii Europene, se suportă din bugetul Ministerului Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați, în funcție de costurile efective, în limita fondurilor alocate cu această destinație de la bugetul de stat.

*) Prevederile art. 125 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 126: Mijloace electronice de transmisie - DubliNet

(1) Funcționarii anume desemnați cu analiza cazurilor ce fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil vor avea dreptul să utilizeze mijloacele electronice sigure de transmisie, numite DubliNet, la care fac referire convențiile sau actele direct aplicabile ale Uniunii Europene.

(2) Autoritatea responsabilă cu procesarea datelor primite, transmiterea de date, eliberarea certificatelor de primire pentru fiecare transmitere de date și asigurarea funcționării neîntrerupte a mijloacelor electronice sigure de transmisie, numite DubliNet, este Oficiul Național pentru Refugiați.

(3) Ministerul Administrației și Internelor, prin Oficiul Național pentru Refugiați, va suporta de la bugetul de stat sumele necesare, în vederea asigurării funcționării neîntrerupte a mijloacelor electronice sigure de transmisie, a administrării și întreținerii sistemului DubliNet și reînnoirii certificatelor digitale, pentru utilizarea semnăturii electronice de către funcționarii anume desemnați și administratorul de sistem.

*) Prevederile art. 126 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

SECȚIUNEA 3: Drepturile și obligațiile persoanelor pe parcursul procedurii de stabilire a statului membru responsabil

Art. 127: Drepturile și obligațiile solicitanților de protecție internațională

Drepturile și obligațiile solicitanților unei forme de protecție internațională care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil sunt cele prevăzute la art. 17-19, până la data realizării efective a transferului în statul membru responsabil, în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

Art. 128: Drepturile și obligațiile cetățenilor străini

Drepturile și obligațiile cetățenilor străini care fac obiectul procedurii prevăzute de convențiile sau de actele direct aplicabile ale Uniunii Europene sunt cele prevăzute în legea privind regimul juridic al

străinilor pe teritoriul României, pe tot parcursul procedurii de stabilire a statului membru responsabil, prevăzută la art. 122 și 123.

*) Prevederile art. 128 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 129: Protecția împotriva returnării

Împotriva străinilor care fac obiectul procedurii de determinare a statului membru responsabil în conformitate cu art. 122, pe perioada desfășurării procedurii nu se pot lua măsuri de expulzare sau de returnare forțată de pe teritoriul României.

Art. 129¹:

[textul din Art. 129¹ din capitolul VIII, secțiunea 3 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 97. din Legea 331/2015]

Art. 129²:

[textul din Art. 129² din capitolul VIII, secțiunea 3 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 97. din Legea 331/2015]

Art. 129³:

[textul din Art. 129³ din capitolul VIII, secțiunea 3 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 97. din Legea 331/2015]

Art. 129⁴:

[textul din Art. 129⁴ din capitolul VIII, secțiunea 3 a fost abrogat la 24-dec-2015 de Art. I, punctul 97. din Legea 331/2015]

CAPITOLUL IX: Protecția temporară

Art. 130: Durata protecției temporare

(1) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 132, durata protecției temporare este de un an. În cazul în care aceasta nu încetează în sensul art. 132 lit. b), protecția temporară poate fi prelungită automat cu perioade de 6 luni, pentru maximum un an.

(2) **Acolo unde motivele de protecție temporară persistă, Guvernul României, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, poate trimite Comisiei Europene o propunere adresată Consiliului Uniunii Europene de a extinde protecția temporară până la un an.**

*) Prevederile art. 130 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi

art. 151 alin. 1)

Art. 131: Acordarea protecției temporare

(1) Existența unui flux masiv de persoane stramutate este stabilită printr-o decizie a Consiliului Uniunii Europene.

(2) România poate propune Consiliului Uniunii Europene emiterea unei decizii prin care să se constate existența unui flux masiv de persoane stramutate. Propunerea va cuprinde o descriere a grupurilor specifice de persoane cărora li se va aplica protecția temporară, data la care protecția temporară intră în vigoare și o estimare a scalei de mișcări ale persoanelor stramutate.

(3) Străinii cărora li s-a acordat protecția temporară vor beneficia de această formă de protecție de la data prevăzută în decizia Consiliului Uniunii Europene.

(4) În situația în care se acordă protecție temporară prin decizia Consiliului Uniunii Europene, Guvernul României, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, emite o hotărâre în care vor fi prevăzute condițiile concrete de asigurare a protecției temporare a persoanelor stramutate pe teritoriul statului român, precum și sursa de finanțare a cheltuielilor determinate de asigurarea protecției temporare.

*) Prevederile art. 131 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 132: Încetarea protecției temporare

Protecția temporară ia sfârșit:

a) când se ajunge la limita maximă a duratei; sau

b) în orice moment, printr-o decizie a Consiliului Uniunii Europene, adoptată în acest sens.

*) Prevederile art. 132 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 133: Drepturile beneficiarilor protecției temporare

(1) Pe toată durata protecției temporare beneficiarii acestei forme de protecție se bucură de următoarele drepturi:

a) de a li se elibera un document prin care li se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României;

b) de a fi informați, în scris, într-o limbă pe care se presupune că o înțeleg, cu privire la prevederile referitoare la protecția temporară;

c) de a fi angajați în munca de persoane fizice sau juridice, de a desfășura activități independente, respectând regulile aplicabile profesiei, precum și activități precum oportunități educative pentru adulți,

pregatire vocationala si experienta practica de lucru, în conditiile legii;

d)de a beneficia, la cerere, de asistenta necesara pentru întreținere, în situatia în care nu dispun de mijloacele materiale necesare;

e)dreptul de a primi gratuit asistență medicală primară și tratament corespunzător, asistență medicală spitalicească de urgență, precum și asistență medicală și tratament gratuit în cazurile de boli acute sau cronice care îi pun viața în pericol iminent, prin sistemul național de asistență medicală de urgență și de prim ajutor calificat. Aceste servicii se asigură, după caz, prin serviciul medical al centrelor de cazare sau/și prin alte unități sanitare acreditate și autorizate conform legii;

f)dreptul beneficiarilor protecției temporare cu nevoi speciale de a primi o asistenta medicala adecvata;

g)dreptul de a avea acces la sistemul de învățământ de stat în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români, în cazul beneficiarilor protecției temporare care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

(2)Sumele acordate pentru hrana, cazare, asistenta medicala, drepturile prevazute la alin. (1) lit. f), precum si alte cheltuieli sunt stabilite prin hotarâre a Guvernului, care va fi emisa în condițiile art. 131 alin. (4), si asigurate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Administratiei si Internelor, si/sau din fondurile Uniunii Europene.

(3)Acolo unde este necesar, persoanele care urmeaza a fi admise pe teritoriul României în scopul protecției temporare vor beneficia de orice facilitate pentru obținerea vizei necesare, inclusiv viza de tranzit. În acest sens Oficiul National pentru Refugiati va solicita Ministerului Afacerilor Externe eliberarea vizei de intrare în cel mai scurt timp, datorita urgentei situatiei. Viza trebuie sa fie gratuita sau costul ei trebuie redus la minim.

(4)În situatia prevazuta la alin. (1) lit. c), din motive de politica a pietei de munca, se poate acorda prioritate cetatenilor Uniunii Europene si cetatenilor statelor obligate prin Acordul privind Spatiul Economic European si, de asemenea, cetatenilor statelor terte cu sedere legala, care primesc ajutor de somaj.

*) Prevederile art. 133 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 134: Înregistrarea

1. Oficiul National pentru Refugiati înregistreaza datele personale ale beneficiarilor protecției temporare pe teritoriul României.

*) Prevederile art. 134 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 135: Reunificarea familiei

(1) În sensul prezentului articol, în cazurile în care familiile erau deja formate în țara de origine și au fost separate datorită circumstanțelor din timpul fluxului masiv, următoarele persoane vor fi considerate membri ai familiei beneficiarului protecției temporare:

a) soția/sotul;

b) minorul necăsătorit al beneficiarului sau al sotului/sotiei sale, fără a face distincție dacă este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori adoptat.

(2) În cazurile în care membrii familiei separate se bucură de protecție temporară în state membre diferite, membrii familiei vor fi reunificați, cu luarea în considerare a dorinței acestora.

(3) Atunci când unul sau unii dintre membrii de familie ai beneficiarului protecției temporare nu sunt încă în România, reunificarea familiei se va realiza dacă se constată că aceștia au nevoie de protecție și nu se află în unul dintre cazurile prevăzute la art. 141.

(4) În vederea stabilirii statului în care va avea loc reunificarea familiei, Oficiul Național pentru Refugiați cooperează cu instituțiile similare din statele membre responsabile.

(5) În cazul în care reunificarea familiei se realizează în România, membrilor de familie ai beneficiarului protecției temporare li se eliberează documente prin care li se acordă permisiunea de a rămâne pe teritoriul României.

(6) În cazul în care reunificarea familiei nu se realizează în România, la data efectuării transferului membrilor familiei pe teritoriul statului membru în scopul reunificării, sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(7) În vederea aplicării prevederilor prezentului articol, Oficiul Național pentru Refugiați poate coopera cu organizațiile internaționale în cauză.

(8) Oficiul Național pentru Refugiați, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

*) Prevederile art. 135 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 136: Minorii neînsoțiți, beneficiari ai protecției temporare

(1) În cazul minorilor neînsoțiți care se bucură de protecție temporară, Oficiul Național pentru Refugiați va solicita autorităților competente numirea unui reprezentant legal în cel mai scurt timp.

(2) Pe perioada protecției temporare minorul neînsoțit poate fi cazat:

- a)cu rude adulte;
- b)cu o familie gazda;
- c)în centre de primire cu facilitati speciale pentru minori sau în alte forme de cazare potrivite pentru minori;
- d)cu persoana care a avut grija de copil când a parasit tara de origine.

(3)În vederea aplicarii dispozitiilor alin. (2) este necesar acordul persoanei adulte sau al persoanelor în cauza. Opinia minorului este luata în considerare, în functie de vârsta si de maturitatea acestuia.

*) Prevederile art. 136 va intra în vigoare la data aderarii României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 137: Cererea de azil

- (1)Beneficiarii protectiei temporare pot depune o cerere de azil în orice moment.
- (2)Examinarea oricarei cereri de azil nesolutionate înainte de expirarea duratei protectiei temporare va fi terminata la încetarea acelei perioade.
- (3)Protectia temporara nu se acorda concomitent cu statutul de solicitant de azil în timp ce solicitarile sunt sub examinare.
- (4)În cazul în care, în urma solutionarii cererii de azil, nu se acorda statutul de refugiat si nici protectie subsidiara unei persoane eligibile pentru acordarea protectiei temporare, aceasta va beneficia sau, dupa caz, va continua sa beneficieze de protectia temporara pâna la expirarea perioadei pentru care a fost acordata aceasta forma de protectie.

(5)Prevederile alin. (4) se aplica fara a se aduce atingere dispozitiilor art. 141.

*) Prevederile art. 137 va intra în vigoare la data aderarii României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 138: Repatrierea voluntara

- (1)Persoanele care beneficiaza sau care au beneficiat de protectie temporara si care solicita returnarea sunt sprijinite în acest sens de autoritatile statului român. Returnarea acestor persoane se realizeaza în conditii care sa respecte demnitatea umana. Persoanele care solicita returnarea sunt informate cu privire la consecintele acestei solicitari.
- (2)**Atât timp cât durata protectiei temporare nu a expirat si pe baza circumstantelor care persista în tara de origine, beneficiarii protectiei temporare care si-au exercitat dreptul la repatriere voluntara pot solicita reprimirea pe teritoriul României. În cazul în care aceste**

solicitari sunt admise, persoanele care sunt reprimite în România vor beneficia de protecție temporară până la expirarea perioadei pentru care le-a fost acordată forma de protecție.

*) Prevederile art. 138 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 139: Fonduri europene

1. În vederea aplicării măsurilor prevăzute în prezentul capitol, la propunerea Oficiului Național pentru Refugiați, Ministerul Administrației și Internelor sesizează Guvernul, în vederea notificării Comisiei Europene pentru atragerea finanțării de la Fondul European pentru Refugiați, în condițiile prevăzute de actele comunitare relevante în acest sens.

*) Prevederile art. 139 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 140: Transferul beneficiarilor protecției temporare

(1) Pe durata protecției temporare România cooperează în vederea realizării transferului beneficiarilor protecției temporare în România sau în alt stat, potrivit prevederilor prezentei legi. Transferul beneficiarilor protecției temporare se va efectua numai în cazul în care există consimțământul persoanelor în cauză.

(2) România comunică cererile de transfer către alte state membre și notifică Comisia Europeană și Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR).

(3) În cazul cererilor de transfer adresate României de alte state membre, statul român informează statul membru solicitant despre capacitatea de a primi astfel de transferuri.

(4) Oficiul Național pentru Refugiați, la cererea instituțiilor similare din alte state membre, furnizează informații referitoare la un beneficiar al protecției temporare, în cazul în care informațiile sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului articol.

(5) La data efectuării transferului unui beneficiar al protecției temporare către un alt stat membru sunt retrase documentele eliberate potrivit art. 133 alin. (1) lit. a) și încetează obligațiile statului român față de persoanele în cauză în ceea ce privește protecția temporară.

(6) În cazul în care un beneficiar al protecției temporare este transferat pe teritoriul României în scopul reunificării familiei, statul român va acorda protecție temporară persoanei în cauză.

(7) În vederea efectuării transferului prevăzut la alin. (5), Oficiul Național pentru Refugiați emite beneficiarului protecției temporare un document, în conformitate cu reglementările comunitare.

*) Prevederile art. 140 va intra în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană. (n.n. - vezi

art. 151 alin. 1)

Art. 141: Cauze de excludere

(1) Un strain este exclus de la acordarea protectiei temporare daca:

a) exista motive serioase pentru a se considera ca:

(i) a comis o infractiune grava împotriva pacii, o crima de razboi sau împotriva umanitatii, asa cum sunt definite în instrumentele internationale instituite pentru a reglementa astfel de infractiuni;

(ii) a comis o infractiune grava, alta decât cele prevazute la pct. (i), în afara României, înainte de intrarea sa în statul român ca persoana care se bucura de protectie temporara;

(iii) este vinovat de acte împotriva scopurilor si principiilor Natiunilor Unite;

b) exista motive temeinice pentru considerarea sa ca un pericol la securitatea României sau, fiind condamnat printr-o hotarâre definitiva pentru savârsirea unei infractiuni deosebit de grave, strainul reprezinta un pericol pentru ordinea publica din România.

(2) Motivele de excludere la care se refera alin. (1) se vor baza numai pe comportamentul individual al persoanei în cauza. Hotarârile de excludere vor fi întemeiate pe principiul proportionalitatii.

*) Prevederile art. 141 va intra în vigoare la data aderarii României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

Art. 142: Cai de atac

(1) Strainii care au fost exclusi de la acordarea protectiei temporare sau a reunificarii familiei pot face plângere împotriva hotarârii de respingere emise de Oficiul National pentru Refugiati.

(2) Hotarârea prevazuta la alin. (1) se comunica de îndata, în scris, solicitantului, prin comunicare directa de catre reprezentantii Oficiului National pentru Refugiati sau prin trimitere postala la ultima resedinta declarata a acestuia.

(3) Termenul de depunere a plângerii este de 10 zile de la comunicarea hotarârii.

(4) Plângerea se solutioneaza de judecatoria în a carei raza teritoriala se afla structura competenta a Oficiului National pentru Refugiati care a emis hotarârea.

(5) Instanta de judecata se pronunta printr-o hotarâre motivata în termen de 30 de zile.

(6) Hotarârea prevazuta la alin. (5) este irevocabila.

(7) Pe durata solutionarii plângerii strainii au permisiunea de a ramâne pe teritoriul României.

*) Prevederile art. 142 va intra în vigoare la data aderarii României la Uniunea Europeana. (n.n. - vezi art. 151 alin. 1)

CAPITOLUL X: Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 143: Eliberarea documentelor

Eliberarea documentelor prevazute la art. 17 alin. (1) lit. h), art. 20 alin. (1) lit. a) si la art. 125 alin. (4) este de competenta Oficiului National pentru Refugiati.

Art. 144: Principiul statului membru responsabil

În cazul cererilor de azil depuse într-un punct de control pentru trecerea frontierei de stat, solicitantul este informat în scris de către Poliția de Frontieră Română, într-o limbă pe care o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, cu privire la faptul că informații referitoare la cererea și persoana sa, inclusiv amprente papilare prelevate, pot face obiectul schimbului de informații între statele membre ale Uniunii Europene ori alte state care au convenit printr-un acord special participarea la acest mecanism, cu scopul exclusiv de a stabili statul membru responsabil cu analizarea unei cereri de azil.

Art. 145: Statutul personal

(1) Statutul personal al strainului care a dobândit o forma de protectie în temeiul dispozitiilor prezentei legi este reglementat de legea tarii de origine.

(2) Drepturile care decurg din statutul personal, dobândite anterior de strainul caruia i-a fost acordata o forma de protectie în temeiul dispozitiilor prezentei legi, sunt recunoscute de statul român, în conditiile legii.

Art. 146: Acordarea dreptului de ședere pe termen lung

Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General pentru Imigrări, poate aproba beneficiarului protecției internaționale, în timpul șederii sale pe teritoriul României, în funcție de gradul integrării sale în societate, acordarea dreptului de ședere pe termen lung, în condițiile reglementărilor privind regimul străinilor în România. în acest sens, străinul este exceptat de la obligativitatea prezentării documentului de călătorie emis în baza formei de protecție acordate.

Art. 147: Aplicarea legii în timp

(1) Cererilor depuse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi li se aplica în continuare dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 102/2000 privind statutul si regimul refugiatilor în România, republicata.

(2) [textul din Art. 147, alin. (2) din capitolul X a fost abrogat la 08-mar-2013 de Art. I, punctul 6. din Legea 18/2013]

Art. 148: Înlocuirea unor denumiri

De la intrarea în vigoare a prezentei legi urmatorii termeni, prevazuti în legislatia cu incidenta în domeniul azilului, vor fi înlocuiti dupa cum urmeaza:

- a) cerere de acordare a statutului de refugiat cu cerere de azil;
- b) solicitant al statutului de refugiat cu solicitant de azil;
- c) procedura de acordare a statutului de refugiat cu procedura de azil;
- d) protectie umanitara conditionata cu protectie subsidiara.

Art. 149: Situatia juridica a normei de trimitere

Ori de câte ori într-o lege speciala sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Ordonanta Guvernului nr. 102/2000 privind statutul si regimul refugiatilor în România, republicata, trimiterea se va socoti facuta la dispozitiile corespunzatoare din prezenta lege.

Art. 150: Elaborarea normelor metodologice

Pentru aplicarea prezentei legi Ministerul Administratiei si Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotarâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la data publicarii prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 151: Prevederi aplicabile de la data aderarii României la Uniunea Europeana

(1) Prevederile art. 115-129 si ale art. 130-142 vor intra în vigoare la data aderarii României la Uniunea Europeana.

(2) [textul din Art. 151, alin. (2) din capitolul X a fost abrogat la 08-mar-2013 de Art. I, punctul 7. din Legea 18/2013]

Art. 152: Intrarea în vigoare

(1) Prezenta lege intra în vigoare la 90 de zile de la data publicarii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrarii în vigoare a prezentei legi se aboga Ordonanta Guvernului nr. 102/2000 privind statutul si regimul refugiatilor în România, aprobata cu modificari prin Legea nr. 323/2001, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.136 din 1 decembrie 2004, si Hotarârea Guvernului nr. 622/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 102/2000 privind statutul si regimul refugiatilor în România, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 9 martie 2005, precum si orice alte dispozitii contrare.

Prezenta lege transpune:

- Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 212 din 7 august 2001;

- Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 251 din 3 octombrie 2003;

- art. 2 lit. f), art. 12 alin. (3a) și (3b) și art. 19a alin. (1) și (2) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Ediție specială 2007, capitolul 19 - «Spațiul de libertate, securitate și justiție», volumul 6, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 132 din 19 mai 2011;

- Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 20 decembrie 2011, cu excepția art. 7 și art. 9 alin. (3);

- Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, cu excepția art. 49;

- Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, cu excepția anexei I.

- art. 23 alin. (5) din Directiva (UE) 2021/1.883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 382 din 28 octombrie 2021.

[textul din Actul a fost abrogat la 27-ian-2014 de Art. I, punctul 32. din Ordonanta 1/2014]

[textul din Actul a fost abrogat la 27-ian-2014 de Art. I, punctul 32. din Ordonanta 1/2014]

[textul din Actul a fost abrogat la 27-ian-2014 de Art. I, punctul 32. din Ordonanta 1/2014]

[textul din Actul a fost abrogat la 27-ian-2014 de Art. I, punctul 32. din Ordonanta 1/2014]

Aceasta lege a fost adoptata de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (2) din Constitutia României, republicata.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

BOGDAN OLTEANU

PRESEDINTELE SENATULUI

NICOLAE VACAROIU

Publicat în Monitorul Oficial cu numarul 428 din data de 18 mai 2006